

PEJDERNE MAGASIN VOR KJGDOM

Nº 6

MART/ 1919

3ARG

ow

DE STORE SOMMERLEJRE OG UDFLUGTER

ET PRAKTISK FORSLAG

2,00 × 12	24,00
10 m/m	4,80
3,00 × 12	36,00
15 m/m	7,20
4,00 × 12	48,00
20 m/m	9,80
5,00 × 12	60,00
25 m/m	12,00
6,00 × 12	72,00
30 m/m	14,40
8,00 × 12	96,00
40 m/m	19,20
10,00 × 12	120,00
50 m/m	24,00

Fyld Patrulje og Tropskasserne!

Det lakker ad Foraar nu og snart begynder Forberedelserne og Udrustningen til Sommerens store Lejre og Ture — saa gælder det om at have Patrulje og Tropskasserne i Orden!

Vi kan hjælpe med dertil:

Tegn Annoncer til os i din By, og vi tilbyder dig i Provision 20 % af Beløbet at udbetale saa snart Ordren er bekræftet og Korrektoren returneret.

Se Annoncespalten til venstre herfor. Beløbet for neden til højre i hvert Rum er, hvad vi giver i Provision (20 %) for Tegningen af en saadan Annonce 12 Gange.

Ønsker du at tegne Annoncer til Bladet bedes du først tilsendt os Meddelelse herom, hvorefter du omgaende vil høre nærmere.

Annoncerne kan om ønskes placeres ved Rubrikken »Fra Divisionerne ved Siden af den lokale Tekst om vedkommende By.

Ordre paa Annoncer, som ønskes indrykket i April Nr., maa være os i Hænde senest den 13. Marts.

Sæt dig straks i Forbindelse med os

om din Tro, din Patrulje eller du selv ønsker at virke for Afdelingen i din By.

Vor Ungdoms Annonceafdeling

for København, de danske Øer samt Norge.

Postadresse: Vor Ungdoms Annonceafdeling
Strandvej 110, C., Høll.

Kontortid Kl. 12—1
Telf. Helrup 1313

SPEJDERNES · MAGASIN VOR · UNGDOM

3. Aarg.

MARTS 1919

Nr. 6

Kaptajn Spandings A-B-C

En lille Præmieopgave.

Efter Kaptajn Spandings Artikel i Februar Nr. her i Bladet at dømme, har aabenbart ikke alle Spejderne stiftet nærmere Bekendtskab med Lejrsparemærkerne. —

Saaledes ser de ud: Lejrsparemærke A (25 Øre) er gul, B (50 Øre) rød, C (1 Kr.) grøn.

Frister A-B-C'en ikke vore Digtere eller vore vittige Rimmagere? Lad os prøve!

»Vor Ungdom« sætter 10 Fræmier ud, hver bestaaende af 3 Lejrsparemærker, et A, B og C for de 10 bedste Vers (højest 4 Linier) om Kaptajn Spandings gulrød-grønne ABC til 1 Kr. 75 Øre.

Redaktionen maa have dem inden den 10. Marts. — De kan indsendes under Navn eller under Mærke, dog maa Navnet i alle Tilfælde opgives til Redaktionen.

I April Nr. kommer Løsningerne.

Inden 10. Marts! — arme Postbud.

Abonnement

4 Kr. pr. Aar, Enkelt
 No. 35 Øre.
 Udenlandsk Abonne-
 ment: 5 Kr. for et helt
 Aar, 2 Kr. 50 Øre for
 et halvt Aar.

Udgivet af »Det danske Spejderkorps«

Redigeret af TORAX GREDSTED, Frmlt, Kornetskolens, Helsingør.

Ekspedition: Steen Hasselbalchs Forlag, Kobmagergade 26, K,
 Telefon Central 12240.

Annoncering

For pr. 1/4 Side 100 Kr., 1/2 Side
 50 Kr., 3/4 Side 25 Kr., 1/4 Side
 12 Kr. For mindre Annoncer
 20 Øre pr. linie, Rabat for 12
 Gange 10 %.
 Adresser og Indhold af Brev,
 Spørgsmål, etc. til:
 Helt Hørlø, 11. 466. Aarhus.

Fra 15. Marts er Redaktionen og Ekspeditionen Adr.: Viborg.

AMATØRERNE
 køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
 GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos
HEINRICH & POULSEN
 HØJBROPLADS 6 — KØBENHAVN — TELEFON 1428, 6728

HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

Enhver rigtig Spejder

laver selv sin Suppe af

»THOR« Kodekstrakt

Leverandør til

Københavns Hiv.

Englands største
Cykle

Humber

Fabrikkeret af:
Humber Ltd.,
Sheffield og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

Hs. Maj. Kongen af England.
 — Dronningen af England.
 — Kongen af Norge.
 — Dronningen af Norge.
 — Kongen af Italien.

Hs. Maj. Kongen af Grækenland.
 — Kongen af Spanien.
 — Shaker af Persien.
 — Sultanen af Marocco.
 — Emirnen af Afghanistan.

Generalrepræsentanter for Skandinavien:

N. RAABERG & Co.

Farvergade 8-10 • KØBENHAVN • Telefon 9832

Elis Mellerup

Strandvej 159. Telef. Hellerup 799
 Cigarer, Tobak, Cigaretter
 P. Wolff. — Horwitz & Kattentid.
 A. M. Hirschprung & Sønner m. m.

EINAR HARCK,
 Skov- og Landbrugsskole
 FJOLSTRÆDE 50 (H. af Nørrevold)
 Nye og brugte
SKOLEBØGER
 Telefon 5148 Telefon 5043

TELTE vandtæt imprægneret
 Teltduk
 amerikansk Armyduk
 J. NIELSEN, Kørretrøgade 32, TELEFON 6631

Annoncer

til

Vor Ungdom

Afdeling for København og Borne

sendes under Adresse:
VOR UNGDOMS
 Annonce-Afdeling
 Strandvej 110C. Hellerup

Indtækt: Nr. 12-4, Tel. Hellerup 1313

NEYE

VIMMELSKAFTET 28

Rygsække

Forskellige Størrelser og Kvaliteter fra
 Kr. 2.50

Køb

Hos

»Vor Ungdom«

Annoncører

Vindjakker og Regnfrakker

er nu igen paa Lager
 i alle Størrelser

Et mindre Parti Vindjakker
 bortsalges fra 12 Kr. pr. Stk.

Spejdernes Depot

Stridstræde 30
 Telefon 3186

TILL KÄRCHEFERNA I DEN SVENSKA SCOUTKÄRERNA

Detta nummer av »Spejdernes Magazin, Vor Ungdom«, har som provnummer tillställts varje kår inom Sveriges Scoutförbund. Vi anhålla hövligast, att kårcheferna ville göra oss den tjänsten att låta detta nummer cirkulera bland scouterna inom kåren, så att scouterna bliva i tillfälle att lära känna tidningen och dess innehåll. Prenumerationspriset är 5 kronor för helt år och 2 kronor och 50 öre för halvt år. Tidningen utkommer den 1. i varje månad. Redaktionsens adress är: Premierlöjtnant Gredsted, Kornetskolen Helsingör, Danmark.

Vi stannade i tacksam förbindelse, om kårcheferna ville meddela scouterna, att prenumeration kan ske från 1. april.

Red.

VI SKAL VIDERE FREM!

Der er én Ting I skulde se at faa lært af de amerikanske Drenge — og det er den helt ud'forretningssmæssige Maade disse Folk tager deres Patruljearbejde paa.

En amerikansk Patrulje gaar ikke rundt med en hel Masse overdrevene og uklare Forestillinger om, hvad den selv har udrettet, og hvad den kunde tænke sig at gøre. Den slaar sig ikke til Taals med, at det nok er en hel Del. Den river hensyns løst Bindet fra Øjnene og forlanger at se demonstreret ved tørre Tal det, den virkelig har udrettet, og er Resultatet sløjt, bestemmer den sig uden videre Betænkning til i næste Omgang at bringe disse Tal til Vejs.

I det mindste én Gang om Aars ret har den saadant et lille privat Opgør med sig selv.

Og Resultatet viser f. Eks. dette:

Uddannelse: $\frac{1}{4}$ 1917

En 1. Kl. Spejder
Tre 2. » Spejdere
Fire Rekrutter
Ingen Ridderspejdere
Ingen Væbnerspejdere
Ingen Duelighedstegn

Lokale. Materiel:

Ingen Patruljelokale
Et Telt lavet af Sække.

Uddannelse: $\frac{1}{4}$ 1918

To 1. Kl. Spejdere
Fire 2. »
To Rekrutter
Ingen Ridderspejdere

En Væbnerspejder
15 Duelighedstegn.

Lokale. Materiel:

Patruljelokale i en Villakælder.
Teltet forbedret. Lejrudstyr mangler helt.

Lejrliv 1918:

4 Deltagere i Tropslejr.

Hjælpetjeneste 1918:

Solgt 1000 Frihedsbaand i den første Lands-Kampagne.

Solgt 1500 Frihedsbaand i den anden Lands-Kampagne.

Uddelt 6000 Fjeser om »Friluftslivets Betydning« under en Friluftsliv-Kampagne startet af Byen.

Hjulpel Frelsens Hær med Uddeling af 150 julekurve til fattige.

Skoler og anden Virksomhed 1918:

En Spejder af Patruljen bestaaet sin Mellemskoleeksamen med 1. Karakter og faaet udmærket Foretælingsansættelse.

Hjemmene 1918:

Samtlige Hjem har paa Patruljens Forespørgsel svaret, at Patruljens Spejdere med Liv og Sjæl har bestræbt sig for at holde Spejderloven.

Ikke sandt — det fremgaar heraf med Tydelighed, hvad der er faldet tyndt ud, og hvad der har virket tilfredsstillende.

Saadan et Tilbageblik er gavnligt. Men Patruljen nøjes ikke med dette. Den sætter sig ned paa sin Hale og siger: »Saadan og saadan ser vi altsaa ud. Der er ikke helt, som det skal være. Vi maa have indført forskellige Forbedringer i

dette, og nu skriver vi ned, hvad vi vil have uddrettet i 1919:»

U.S.A. Ørnepatruljens Program for 1919.

» — Inden 1. Maj skal:

Væbnerspæjderen være Ridder-spæjder — 1. Kl. Spæjderen og de 4 af 2. Kl. være Væbnerspæjdere.
— De to Rekrutter være 2. Kl. Spæjdere og have 3 Duellighedstegn hver — ialt inden 1. Maj erhvervet 25 Duellighedstegn.

Inden 1. Oktober skal:

De fire 2. Kl. Spæjdere være 1. Kl. Spæjdere — af hele Patruljen være erhvervet yderligere 15 Duellighedstegn (ialt 40).

Inden 1. Maj skal:

Patruljelokalet være helt i Orden — Lejrmaterialet være komplet
Og i Aar skal alle 8 Spæjdere med i Tropslejen.

Den Stilling, som vi har naaet indenfor vor By, vor Skole og vore Hjem, fastholdes og forbedres. Vi vil gribe enhver Chance til at forfølge den Sejr, vi har har vundet og udvide Resultaterne af den — a.

Saaledes ser Dokumentet ud, og det skriver hele Patruljen under paa. Og naar 1919 er gaaet, tager den denne Seddel frem en mørk Vinteraften ved et flammende Julelejrbaal, og saa taler Patruljens Spæjdere alvorligt sammen om Tingene.

Naade vi hvad vi havde foresat os? Gik det fremad, som det skulde? Var der noget, der glippede, og hvad var Grunden? Det er ikke Undskyldninger, det gælder at finde frem. — Det er ikke dem, vi søger, Højstæder! — den Slags lader vi andre om. Men hvilke Hindringer var der, og hvordan kunde Programmet være gennemført paa trods af disse. Hvilke Veje var der til dette, og hvordan skal vi tage disse Hindringer, hvis de skulde komme igen i det Aar, som kommer.

Det er de amerikanske Drenges

Metode. Det er paa den Maade, deres Patruljer faar noget virkeligt ud af deres Arbejde, og det er den samme Aand I skulde se at faa noget af.

Det danske Spejderkorps i 1918
Lad os engang se, hvad vi selv fik ud af 1918, og det Program vi stillede op for dette Aar.

Hvad var det, vi vilde — ?

Der var 3 Højder, vi vilde indtage, 3 Stillinger vi vilde erobre, og Højderne, Stillingerne var disse:

Jeres Hjem
Jeres Skole eller Virksomhed.
Jeres By.

og vi blev enige om, at Maaden at tage dem paa maatte være denne:
— ved at vise vore Omgivelser, at Spejderloven ikke var tomme Ord for os
— ved at præstere dygtigt Arbejde
— ved at gøre Nytte.
Naade vi dette?

Det lader sig ikke altsammen afgøre ved tørre Tal — men noget af det.

Jeg har hørt om Hjem, hvor saavel Far som Mor var begejstrede for den glødende Iver, den brændende Idealisme, hvormed deres Dreng kastede sig ud i det for at holde Spejderloven.

Der er kommet til mig Udtalelser, baade fra Skolemænd og Forretningsfolk, der har sagt, »at de Spæjdere, de kendte, var Drengene, der gik paa, Drengene, der havde det rigtige Stof i sig. Drengene man helt igennem kunde stole paa.«

Og jeg har hørt andre, der ikke havde den fjerneste Forbindelse med os, og som kun havde set noget til jer i Jeres Lejre eller paa Jeres Udflugter, sige, at der var noget ved jer, at der var Disciplin og Orden, Gang og Humør i, hvad I foretog jer.«

Og jeg har ogsaa hørt Eksempler paa akkurat det modsatte — heldigvis ikke saa mange.

Og vil I endelig have et tørt Tal at holde Jer til, saa er der disse 25 Tropp og disse 750 Spæjdere, som vor Korp er gaaet frem i 1918. Det er noget af et Udtryk for den Anbefaling, I har givet jer selv. Havde der ikke mellem jer været Drengene, Patruljer og Tropp, der havde givet et saadant Eksempel, at andre havde fundet det værd at følge, var disse 25 Tropp og disse 750 Spæjdere ganske givet ikke kommet.

Uddannelsen i Aar har været en Skuffelse.

Hvad Jeres Uddannelse angaar, viser Tallene derimod med overvældende Tydelighed, at Maalet ikke blev naaet.

I har gennemsnitlig taget saadan noget som 1 1/2 Prøve hver! 2! og 1. Kl. Prøver og Duellighedstegn — alt iberegnet.

Det er ingenting — I vil selv indrømme dette.

Og hvad Lejrene angaar, saa er det ikke mindre end 1200 af jer, der overhovedet ikke har ligget i Sommerlejr i 1918!

Det sidste er et Tal, der formelig kan faa en til at fryse, saa man er ved at tro, at man staar paa nøjagtig det samme Sted som for 10 Aar siden — og det viser, hvor mange Tropp og Patruljer, der endnu er, som er saa løse i Fugerne og saa lidt sammentømrede, at de ikke kan paatage sig nogensomhelst virkelig Spejderopgave.

TI I maa endelig ikke tro, at de 1300 Mand der laa i Lejr blot har foretaget sig dette. Det er nøjagtig de samme Folk, der har været paa Færd hver Gang der skulde tages et alvorligt Tag i Løbet af Aaret.

Lejrene — hele Uddannelsens Hovedhjørnestein! Dem, som I har lige saa meget ud af som Uddannelsen hele den øvrige Del af

Aare! Det friskeste og fornejeligste og sundeste af hele Spejderlivet!— Der er slet ingen Undskyldning for dette, og jeg giver ikke en rød Øre for en Patrulje, der ikke i det mindste har ligget 8 Dage i Lejr i Løbet af Sommeren. Den har ingen Begreb om at overvinde Vanskeligheder — den vil ikke paa noget Omraade kunne præstere *helt Aarebjege*.

Der er gjort en virkelig Indsats med den frivillige Hjelpebetjeneste

Det er godt, der er noget, der kan veje op mod dette. — Jeres frivillige Hjelpebetjeneste.

Er I rigtig klar over, at det I her har ydet virkelig er noget, der betyder noget. Det er det. I kan rolig være det bekendt, og I kan være ganske overbevist om, at det er noget, der har faaet mange Folk til at se med helt andre Øjne paa jer.

Karlotterne, dem I sled hæderligt med det meste af Aaret, og som I tiltrods for elendige Forhold fik 47,000 kg ud af (Hellerup, 1. Lillerød og 1. Lyngby være nævnt med Hæder i denne Forbindelse).

Nælderne, som det ikke var mindre nedslaaende at have at gøre med, og af hvilke I trods Regn og anden Modgang fik afleveret ca. 6000 kg (og her husker vi Midtjyske og Fyn og ganske særlig 1. Hinnerup Troops briljante Arbejde).

Tangen, som det ogsaa havde sine Vanskeligheder at faa brændt til Aske — (det 1. Aarhus, Hellsinger og 2. Vesterbro havde hele Arbejdet med).

Alle de Tilfælde, hvor I greb ind og paa eget Initiativ gjorde Nytte i Jeres Bys Tjeneste — Børnehjælpsdagen, Salget af Hæstblomster, Julestjærner m. m., Hjælp ved Ildebrande, med at søge efter bortkomne, med at skaffe fattige og syge en glad Jul o. s. v., o. s. v.

Og saa den spanske Syge.

Ja, her var virkelig en Lejlighed, hvor det lykkedes nogle Troppes at erobre deres By helt for sig.

1. Skelskør gjorde det og 1. Hjørring og 1. Nykøbing Mors. Og der var mange andre Troppes, der ved det Arbejde de gjorde, havde forjort det i lige saa høj Grad.

Men i det store og hele var denne Indsats, der blev gjort over hele Landet, en absolut Sejr for Korpsnet — netop fordi den blev ydet over hele Landet, netop fordi der fra alle Kanter indløb Meldinger om Jeres udmærkede Optræden — og en Sejr fordi den saa ganske givet lukkede Folks Øjne op for den Ting, at I kan bruges til noget, at man kan gøre Regning paa Jeres øjeblikkelige Hjælp i en Situation, hvor det virkelig kniber.

Men nu er vi i 1919

Kort og godt — vi noterer for 1918:

1/2 Sejr m. H. t. Spejderloven og vort almindelige Forhold.

1/2 Nederlag m. H. t. Uddannelsen og Lejrene.

1 fuldstændig Sejr m. H. t. den frivillige Hjelpebetjeneste.

Og nu skal vi videre frem.

De Højder, som det ikke lykkedes os at tage i 1918 skal tages i 1919, og den vi erobrede skal fastholdes og forstærkes.

Alt saa:

Gaa paa med Arbejdet i Jeres Skole og i Jeres Virksomhed. — Afslutningen af Verdenskrigen betyder nye Tider og nye Muligheder. Der vil Jorden over blive Brug for unge Kræfter, der duer noget. Enhver af Jer har en Chance for at kunne drive det til noget, — blot han hænger i.

Gaa paa og hold ude og hjemme fast ved Spejderloven — ti det er ikke nok at være dygtige, det er

lige saa vigtigt at der er noget ved Jer. Jeres Land har Brug for den Slags Folk, og Verden har det.

Gaa paa med Uddannelsen og Lejrene — Faag taget de Prøver. Kom ud i det Lejrliv. Det er begge Dele Ting, der er af Betydning for Jeres aandelige og fysiske Udvikling og noget, der vil komme Jer til Nytte, naar I senere skal ud i Livet.

Opret helt Nederlaget fra 1918 og d. v. s.

18000 Prøver allagte i Stedet for 3—4000.

3000 Drengene i Lejr i Stedet for 1300.

Gaa paa med den frivillige Hjelpebetjeneste for Jeres By — Grib enhver Chance til at gøre Jer nyttige — enkeltvis, to og to, i Patrulje eller samlet Troppes. Var paa Fletten, naarsomhelst der er Brug for Jer (og indret Jer saadan, at I i en Fart kan alarmere Jeres Kammerater) længe inden man har faaet Tid til at sende Bud efter Jer.

Vi skal vidne — ere, frem!

Spej — der — dreng!

Vi skal vinde vor Leg!

Jo — se svundt hej!

Plumbene

MIN Bro'r Peter og jeg sad en Vintereftermiddag i vort fælles Værelse — det store Taarnværelse i B . . . gaard. Det var en rigtig Dreng, ham, min Bro'r. Nu sad han fordybet i Nordenskjolds Beretning om den berømte Vandring indover Grønlands Indlandsis 1870. Klap, der lukkede han Bogen haardt.

»Vil du med paa Ekspedition, Jørgen?« spurgte han og saa underligt bestemt paa mig. Jeg var vant

En Polarekspedition i Jylland

»Du er jo dum, Jørgen, vi laaner naturligvis den store Fodpose. Det skal jeg nok ordne. Nu henter du blot Teltet, saa skal jeg nok

(Pels) og lange Snestømper. Ved Indkørsten mødte vi Forvalteren.

»Hvor skal I dog hen, Dreng, i det Udstyr?« spurgte han.

»Paa Ekspedition,« svarede Peter.

»Men Hundene?« spurgte han ironisk.

»De er styrtede af Overanstrengelse,« tillod jeg mig at svare.

»Ja og den sidste har vi spist — af Sult,« føjede Peter til. Han manglede aldrig Svar.

til at følge ham i alt, saa jeg svarede naturligvis Ja. »Du ved jo slet ikke, hvad jeg mener, Jørgen. Vi kan naturligvis ikke tage til Grønland, men vi vil prøve lidt af det. Nu har jeg læst om Nordens skjelds Vandring, og vi maa prøve lidt af det. Nu skal du høre. Vi har vores Indianertelt, det reparerer vi, saa læser vi det paa vores Slæde og drager op i Lyngbakkerne og bor der hele Natten, forstær du, i Teltet.«

»Ja, men Soveposerne,« indvendte jeg.

lægge Planen og skrive alt op, vi skal have med.«

De følgende Dage gik med Forberedelserne til vor Ekspedition. Fodposen blev lavet om til den herligste Sovepose, Køkkenet maatte af med et Petroleumssapparat, Spisekammeret med en Daase henkogte Ærter og lange Strimler haardfrosen Talg. En Eftermiddag, da Mørket var faldet paa, og Sneen feg om Gaardens Hjørner, læssede vi vor Slæde. Selv var vi ogsaa udstyret som Nordpolsfarere med Skindhue, hjemmelavet Anorak

Videre trak vi den tunge Slæde. Da vi drejede om ved den store Mergelgrav, forsvandt Lysene fra Gaarden, og saa var Ekspeditionen begyndt. Endnu en halv Time asede vi op i de høje Lyngbakker for at finde en passende Teltplads. Endelig fandt vi den.

»Er du træt Jørgen?«

»Nej.«

»Jamen, det skal du være naturligvis. Tror du da ikke, det kan mærkes, naar vi en hel Dag selv har mattetrakket den tunge Slæde.«

Teltet blev, omend med Besvær,

rejt, Kasserne taget af Slæden og bragt derind, og vi fik det til sidst helt hyggeligt derinde. Det sneede stærkt, og Kulden tvang os til at krybe i Soveposen. Petroleumssap- peratet blev tændt, og Grønærterne sat over Ilden. Imens laa vi og gnavede af de haardfrosne Talg- strimler. Synderligt velsmagende var de ikke, men det hjalp, naar vi tænkte paa de rigtige Grønlands- farere. Saa kom det store Øjeblik, hvor vi skulde spise de dejlige, varme Ærter. Jeg huggede slemt i mig, indtil Peter gav mig et Rap over Fingrene og alvorsfuldt sagde: »Vil du ikke være saa venlig at huske paa, at du er paa halv Ras- tion.«

Op saaledes blev det. Den halve Daase Ærter blev omhyggeligt pak- ket ned igen. Alvor skulde der være i Tingene.

Natten kom — længe laa vi tavse i vor fælles Sovepose. Røre os kunde vi ikke, thi alt var tæt til- snøret, saa kun de indpakkede Ho- veder ragede udenfor. Derude føg Sneen og tyngede Teltsiderne ned. Den dybeste Stillehed herskede — i det fjerne tudede vor egen Lærke- hund. Det blev naturligvis til Po- larulvens Hungerskrig. Vor hjem- lige Vinterrat blev den Nat for os til Polarmatten, og vi blev tavse og betaget af dens Skønhed, dens ufor- styrrede Fred, dens dybe Stillehed.

Det var ganske lyst, da vi vaag- nede, mere i alle Lemmer af den uvan- te, tunge Stilling i Soveposen. Vi krøb ud af Teltet, pakkede det sammen igen, læssede det paa Slæ- den og begav os hjemad, endnu tavse og betagne. Først da vi atter kunde se Gaarden og høre Træl- heden dernede, sagde Peter:

»Saa, Jørgen, nu er Ekspedition- nen endt.«

I Gaarden mødte vi atter For- valteren. Han saa forbavsset paa os.

Spejder-Olympiaden

(Fortsættelse)

Leder: Premierløjtnant T. Gredsted

B. Spejderidrætten

Nærmere Regler og Bestemmelser
— Træningen m. m.

Bedømmelsen af Spejderidræt- tens Øvelser sker ved 20-Points- Systemet:

ug	= 20	19	= en Præstation, der
ug+	= 18	17	ligger mellem ug og ug+
mg+	= 16	15	
mg	= 14	13	
mg+	= 12		
g+	= 10		O. S. V.
g	= 8		
g+	= 6		
tg	= 4		
mdl	= 2	1	= en Præstation, der
slet	= 0		ligger mellem mdl og slet

I. Kast med Redningsreb

En Pæl nedrammes i Jorden, og med Kridt afmærkes en Linie ½ Meter til hver Side af Pælen. End- videre sættes Mærker, som her an- givet:

»Har I virkelig ligget ude i Nat i det Vejr og den Kulde?«

»Ja, naturligvis, det sagde jeg jo i Gaar Aften,« svarede Peter og

Det forestiller en Mand, der lig- ger i Vandet. Pælen er hans Hoved og Kridtstregerne hans udstrakte Arme.

Til ham skal Redningsrebet ka- stes, og der gives Points — fra 0—20 — som omstaaende Skema angiver. Dette vil blive afmærket paa Jor- den med Kridt eller lign.

Som det fremgaar af disse Points- angivelser, er det rigtigste Kast det, som gaar over hans Hoved eller højest 10 cm til hver Side. Hvorfor netop hans Hoved? — er det da ikke et bedre Kast det, der rammer hans Arme eller Hænder (18 og 16 Points-Kastet) — nej, Linen drivet let bort, inden han faar fat i den, — men 14 Pointskastet, det er da lige ved ham, rigtigt nok, men et Kast, der er for kort kan aldrig her være saa godt. For at den »Nødstedte« skal kunne

trak videre. Men jeg kunde godt høre, at Forvalteren mumlede noget om raske Dreng, og det glædede mig alligevel at høre.

naa Linen, maa dennes Ende falde bag ved ham og selve Linen hen over ham.

Kast til Siden er værdiløse, thi en Nodstedt, som har tabt Besindelsen, vil altid gribe eller arbejde sig lige frem mod Land, aldrig til Siden.

Og saa endelig det Tilfælde, hvor den Kastende taber hele Linen, ja, ja det taler vi ikke om — kun saa meget, at det vurderes ved Konkurrencen til et absolut 0.

Redningsrebets Længde: Mindestemaal = 15 Meter

Der kastes 2 Kast, hvoraf det bedste benyttes ved Bedømmelsen.

Kastet foregaar fra en Linie, afmærket paa Jorden, i 14 Meters Afstand fra Fælden.

Linen maa ikke overskrides i Kastet.

Træning. Anskaf dig en omtrent 20 m lang og 8 mm tyk Flagline.

Brug omtrent 5 m til en »Bevikling« i den ene Ende, saa at selve Linen bliver 15 m lang. En ordentligt og haardt lagt »Bevikling« er bedre og sikrere end en Sandpose.

- 1) Linen »bugtes« op i venstre Haand, med Solen, hurtigt og i lige store Bugter.
- 2) Et passende Antal Bugter tages i højre Haand med »Beviklingen« saa nær Haanden, at den ikke kan bringe Uorden i Bugterne.

- 3) Kastet udføres saaledes: Højre Arm — udstrakt, men ikke stiv — svinges i det lodrette Plan, medens Kroppen i bløde Knæ følger Bevægelsen.

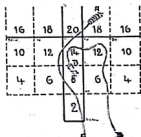
Efter nogle Sving sætter man særlig Kraft paa, og Haanden slipper sit Tag, venstre Haand lader Bugterne løbe ud, men husk saa endelig her paa, at man ikke kaster hele Linen fra sig.

II. Hurtig- og Fjernsynsevelse.

- a. Hurtigt at opfatte f. Eks. hvor mange Kugler, der ligger i en Bunke. Tid: 5 Sekunder.

Eksempel: Antallet = 50.
for fuldstændig rigtig Bedømmelse gives 20 Points.
for bedømt Antal 48 gives 18 Points.

Kast A = 18 Points

Kast B = 14 Points

for bedømt Antal 40

gives 10 Points o. s. v.

Alle Bedømmelser under 31 og over 69 vilde i dette Tilfælde give 0 Points.

- b. Der vises f. Eks. 15 forskellige Ting (Kniv, Pen, Sko, Blyant o. s. v.) i 10 Sekunder. Deres tildækkes de, og det gælder da om at kunne huske det størst mulige Antal af de forskellige Genstande.

I dette Tilfælde vilde hver rigtig nævnt Genstand give 1 1/2 Points.

- c. En Skive — f. Eks. 15 cm. i Kvadrat, inddelt i smaa Kvadrater og med en Kanin paa tegnet — ophænges.

Nogle smaa, sorte Papskiver (f. Eks. 1 1/4 cm i Diameter) fæstes paa nogle af Skivens Kvadrater.

Deltagerne faar udleveret en Papskive inddelt paa tilsvarende Maade og begynder paa saa lang Afstand, at ingen kan se de smaa, sorte Papskiver.

Deltagerne gaar derefter saa langt ind, at de kan se, i hvilke Kvadrater de smaa Papskiver er anbragt, og disse krydses af med en Blyant paa deres egen Papskive.

Pointsberegningen sker paa følgende Maade:

Eks.: Der anbringes 5 smaa Mærker.

Der standes første Gang paa Linien 70 m fra Skiven (ganske eksempelvis angivet).

For hver rigtig afmærket Kvadrat gives 4 Points.

Der standes næste Gang paa 60 m Linien.

For hver rigtig afmærket Kvadrat gives 3 Points.

Paa 50 m Linien 2 Points.

» 40 » » 1 »

her indenfor 0 Points.

Eks.: 3 Deltager starter

Nr. 1 mærker alle 5 Kvadrater rigtig paa 70 m = 20 Points.

Nr. 2 mærker 3 Kvadrater rigtig paa 70 m, 2 Kvadrater rigtig paa 60 m = 18 Points.

Nr. 3 mærker 1 Kvadrat rigtig paa 70 m, 2 Kvadrater rigtig paa 60 m, 1 Kvadrat rigtig paa 50 m, 1 Kvadrat rigtig paa 40 m = 13 Points.

Points opnaaede under a.-c. sammenlægges og divideres med 3.

III. Ordonnansopgave.

Opgaven, der bliver ens for alle Deltagere, vil falde indenfor Rammen af de Fordringer, der kræves til Ordonnansmærket.

IV. Første-Hjælps-Opgave.

Deltagerne vil alle faa samme Opgave, der gives paa Stedet af Dommerne og som enten bliver at forbinde en Anden (Krop, Arme, Ben eller Hoved) eller at forbinde sig selv (Krop, Arme, Ben eller Hoved) eventuelt i Forbindelse med mundtlig Eksamination. (Fordringer som til Samaritermærket):

V. Altmuligmands-Opgave.

Deltagerne vil faa samme Opgave. Der mødes med Spejdeknav,

eventuelt med en lille Altmuligmandskasse, hvis Indhold senere vil blive meddelt.

Der udleveres f. Eks. et Stykke Træ, $\frac{1}{2}$ m Sejl garn, 10 cm Staaltraad eller lign., og indenfor en vis Tidsfrist (f. Eks. $\frac{1}{2}$ Time) skal den stillede Opgave være løst.

Den kan enten være bunden: d. v. s. der bliver opgivet, at den og den Ting skal laves af disse Genstande, eller ubunden: d. v. s. der ønskes af disse udleverede Ting lavet en eller anden Genstand efter frit Valg, brugelig i en snæver Vending, som i Lejr f. Eks.

Der gives Points fra 0—20 efter Opgavens Karakter (Ideén — Udførelsen m.m.).

Træning. Øjnene åbne — hjemme som ude. Prøve paa at hjælpe sig selv i alle Forhold.

Løse Præmieopgaverne i Rubriken »Klar Dig selv«.

Træne saa man kun faar een Tømmelfinger — paa hver Haand vel at mærke.

Spydkast: Foranlediget ved forskellige Forespørgsler meddeles: Et Spyd af den opgivne Længde og Vægt skal forefindes i Handelen, vil i hvert Fald kunde skaffes. Harald Bergesens Sportsmagasin meddeler, at de vil kunne faas om ca. 14 Dage.

Depotet meddeler, at det agter at forhandle det.

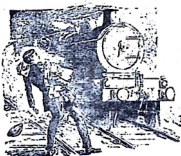
Stangspring: Lidt værre ser det ud med Bambusstænger til Stangspring — de nærmeste ligger vist nok i Japan, men kan der ikke skaffes Bambusstænger (til Laans eller lign.) kan der udmærket godt bruges en stærk Stang af Gran. Længde 3—4 Meter, $1\frac{1}{2}$ Tomme i Diameter og fornedet forsynet med en Jernring med Spids. Saa haaber vi paa, at Bambusstængerne kommer i Løbet af Foraaret.

Depotet vil søge at fremskaffe de ovennævnte Stænger af Gran.

Tyrannen Batemans Bedrift

— En Skolefortælling —

AF R. Jøpe Slade

Han hed Dick Harcroft Bateman, og det var omkring to Aar, siden han var kommet til St. Dunstan Skolen.

»Tyrannen« kaldte de yngste ham — vel at mærke, naar han vendte Ryggen til — og det var højst rimeligt, at det Navn vilde følge ham, til han forlod St. Dunstan.

Man vil lide forgæves i Skolens Bæretslager, hvis man vil have at vide, naar han fik det Tilnavn, der eksisterer Ingen Junior, som kan klage over at have været taget under Tyrannens Behandling med Hensyn til »Nodder«, Armvridning eller hvad nu alt det andet hedder, som Tyranner i Reglen anvender, og dog hang Navnet til Trods for enhver Mangel paa Grund stadig ved ham.

Maaske kunde man ved nøjere at udforske ham have tænkt sig til Grund den. Naturen havde udstyret Dick Bateman med en kraftig, kommanderende Stemme, en stille, indesluttet Natur, og endelig usædvanlige Kræfter, der paa en Gang vakte Frygt, Beundring og Misundelse hos saa at sige samtlige Drengs paa Skolen.

I Grunden kunde disse tre Egenskaber jo ogsaa have gjort Bateman til den mest ideelle Tyrann, men senere Begivenheder skulde tydeligt vise, at det dog ikke ganske var Tilfellet.

Dick Bateman skulde netop en Dag have Bud til den nærliggende By Adminster og kaldte derfor paa sin »Pen-pal« Jimmy Sonners — som centreforward i Skolens Forstehold og Forer for

femte havde Batemann selvfølgelig Tilbedelse til at lade sig betjene af en af de smaa —

»Hor, min Dreng, jeg har bestilt et Par Fodboldstøvler hos Dax i Administration. Glimrende Vej i Dag og saa er der jo kun en lille Milsvej dertil — jeg er forresten bange for, at du kommer til at gaa, jeg skal nemlig bruge din Cykel i Eftermiddag.»

»Undskyld Bateman, men —« begyndte Sonners. Det var Lørdag i Dag og derfor halv Fredag, og han havde haft andre Planer — men jeg —»

»Ja selvfølgelig tænkte jeg nok, du vilde gøre det, sagde Bateman venligt, »det er jo alligevel det eneste, du har at bestille i Øjeblikket, nu stikker du af som en god, lille Dreng, han hævde Stemmen, »ellers skal jeg ogsaa nok gøre mig den Ulejlighed at tage mig lidt af dig.«

Saa gik Sonners; men det var, af denne Grund, at Bateman, Tyrannens Natur skulde blive forandret.

Der var ganske rigtig, som Bateman havde sagt, en lille Mil til Administration, og til Trods for at det allerede var sent paa Aaret, var det overvældende varmt og Chausseen meget støvet og kedelig.

Jimmy Sonners, som ogsaa var meget varm og støvet, traskede af Sted, indvendig rasende over sin højt utvivlsomme Tur til Byen. Men hvad skulde han gøre? Naar Tyrannen sagde »gør det« saa skulde det gøres, skønt Jimmy Sonners sommetider gik og tænkte paa, hvad der i Grunden vilde ske, hvis han en Gang nægtede at adlyde.

»Han maa da bare ikke bilde sig ind, at jeg skynder mig, fordi jeg skal hente hans idiothiske Støvler« mumlede han arrigt frem for sig for mindst tyvende Gang. »Han har jo overhovedet ingen Ret til at jage nogen ud paa saadan en Tur, og det endda paa en Lørdag. Nu sidder nok de andre og venter alle de Kager, jeg kobe hos Mor Purser. Det vilde da i høj Grad ligne dem, de Asener.«

Administrationens ærværdige Kirkeklokke slog netop tre, da Jimmy gik over Jernbanebroen, der førte til Byen.

»Naa, jeg har jo forresten slet ikke travlt«, mumlede han, da han hørte det sidste Slag tone bort, »og jeg vil blive her og se det næste Tog.«

Plankeværket paa Jernbanebroen var meget højt. Jimmy Sonners derimod var af en mindre Udgave, naturligvis eksperimenterede han derfor med Problemet, om hvordan han skulde komme til at se Toget.

»Der er en Afkats paa den anden Side Plankeværket«, sagde han til sig selv, da han skraede over Vejen og forberedte sig et Spring, »der kan jeg sidde og have en glimrende Udsigt til Jernbanelinien.«

Hvad Jimmy imidlertid ikke vidste var, at Afkatsen ved Tilsyn havde vist sig usikker og derfor var erstattet af en smal Brodrager af Jern.

»Saa ta'r vi den«, udbød han, idet han tog Tillob, »nu —«

Fem Sekunder efter laa Jimmy Sonners ubevægelig paa de blanke Staal-skiner nedenunder; med lukkede Øjne laa han strakt ud over Hovedliniens Spor, helt uvidende om den store Fare, hvori han befandt sig.

Dick Bateman havde afslagt Besøg forskellige Steder paa den laante Cykel og fik mere end en Gang Samvittigheds-nag, naar han tænkte paa den Tur, han havde sendt Drengen ud paa.

»Den stakkels Fyr maa sikkert være bleven trætt, mumlede han, »jeg tror alligevel, jeg vil cykle ham i Møde, saa kan han faa Cyklen paa Tilbagevejen, mig kan den Spadsretor alligevel ikke skades.«

Med denne Beslutning trampede Tyrannen løs i Pedalerne ned ad Administrationen.

»Jeg kan netop naa og faa ⁴⁰⁰ Toget at se, naar det gaar gennem Broen«, tænkte han og steg af Cyklen. »Det er nu alligevel imponerende at se det fare igennem med en Fart af 90 km i Timen. Jeg tør vædde paa, at det var det, der fejlede.«

Idet han stillede Cyklen op mod Muren, saa han ud over den Del af Linien, der vendte ind mod Administration.

Et Øjeblik senere for den sydgaaende ⁴²⁰ Ekspres forbi med rystende Stempeler og raslende Hjul.

»Nu kan jeg ligesaa godt vente til ⁴⁴⁰, saa kommer Toget nordpaa, mumlede han og gik over paa den anden Side af Broen — men, hvad er dog det?«

Han havde pludselig faaet Øje paa

Jimmy's Skolehue, der hang paa en af Brodragerne.

Med et Sæt var han oppe paa Muren, og et Glip af Rødsel kom ham paa Læberne, da han saa Jim liggende udstøret over de Skinner, som Toget om et Øjeblik skulde passere.

Nu lod der en skingrende Flojten, som blev højere og højere.

Expressen rundede netop den skarpe Kurve som laa næppe 300 m nede ad Linien.

Dick stod et Øjeblik stivnet af Rødsel over hvad han saa, og i dette Øjeblik gennemførte Hundreder af Tanker hans Hjerne. Stemmer syntes at hviske i hans Øre.

»Bliv hvor du er!« raabte Forsigtighe-

heden.

»Det er jo hans egen Fejl, vend dig bort fra det!« raabte Fejgheden.

»Hop dog, du maa risikere dit Liv og prøve paa at friske hans. Nu maa du vise dig som en Mand!« raabte hans bedre Jeg.

Expressen havde nu rundet Kurven. Dick saa det et Øjeblik — en lang, lysende Slange, som kom nærmere hvert Øjeblik.

Han saa ned paa den ubevægelige Skikkelse. Kunde han redde ham?

»Springs, raabte Stemmen atter, og i det samme kastede Dick sig forover,«

Han mærkede, at hans Fødder slog hårdt mod Jorden, som syntes at hvirvles op omkring ham. Han kunde føle Rystelsen af Toget, der nærmede sig.

Som i Drømme styrtede han mod sin Kammerat, nærmest ubevidst hørte han en Stemme raabe mod ham, men Stemmen dundrede næsten i den uenestkelige Larm.

Han slynge sig sine Arme rundt om Jimmy Sonners og løftede ham op.

Alt stod nu fuldstændig tydeligt — forfærdende tydeligt. Lokomotivføreren raabte ud fra Lokomotivet, de røde Puffer næsten rorte ham, den hvide Damp hvirvlede mod ham fra Cylindrerne. I det Øjeblik stirrede Døden ham lige i Ansigtet — en Død, som mangen en modigere Mand vilde have bukket under for.

Idet han stadig holdt den bevidstløse Jim i sine Arme, kastede Dick sig bagover. Toget tordnede forbi — han mistede Bevidstheden.

»Jeg fandt den lille Stakkel paa Jernbaneliniens, forklarede Bateman, da han forsligt overgav Jimmy, som netop var ved at vende tilbage til Bevidstheden, til Oldfruen. »Jeg formoder, at han er faldet ned fra Broen, fordi han har villet prøve paa at se Toget, naar det kørte forbi, og saa er han rullet ned ad Skranken og er kommet ud paa Sporene, jeg tror ikke han er kommet videre til Skade.«

Han fortalte ikke noget om sin egen Bedrift, eller om hvorledes han havde staaet Ansigt til Ansigt med Døden. Hvad man saa end kunde sige om Tyrannen, saa var der endnu aldrig nogen, der havde hørt ham prale af sine Bedrifter.

»En Helt!« lo han lidt bittert, da han inde i sit eget Læseværelse forbandt sin blødende Ankel. »En Helt — og en Tyrant, — nej jeg er bange for, at de ikke rigtig passer sammen.«

Men der havde været andre Vidner til Batemans Bedrift.

Lokomotivføreren paa Toget havde indberettet det hele, da han naaede sin Endestation, og en smart Journalist havde besøgt Resten.

Rektor læste Meddelelsen derom i Avisen den næste Morgen, og et Øjeblik efter var Bateman, Tyrannen, Skolens Helt.

Lille Jimmy Sonner, som laa ganske alene i Skolens Sygestue, var ganske overvældende i sin Taknemmelighed, og da Bateman forlod ham, kaldte han ham atter tilbage.

»Tak, Tyrant Bateman,« sagde han med et svagt Smil. »Tyrant for sidste Gang.«

Og det var sidste Gang Bateman blev kaldt Tyrannen.

Husker
du paa Fuglene?
○
Har du din Foder-
kasse at passe?

Vore Divisionschefer og deres Divisioner

II

Frederiksborg Divisionen.

Frederiksborg Divisionen — eller som den hed i gamle Dage, Frederiksborg Amts Division, har været med i Korpsset fra Tidernes Morgen. Divisionen hører til en af de faa, der i højeste Grad har skiftet Karakter fra Fortiden til Nutiden, baade med Hensyn til Føremål og selve Troppene.

Divisionens første Chef var den bekendte Direktør Aage Westenholz, nogen bedre Mand kunde Divisionen vel ikke forlange, og enhver Spejder i Divisionen kunde kun være stolt af at staa under en Chef, hvis Navn og Gerning stiller ham i Række med Danmarks bedste Sonner.

Og hvordan blev da saadan en Mand Spejderfører?

Direktør Westenholz har selv forklaret det paa følgende Maade:

Fra ganske lille var han vant til at høre Ingemanns Romaner blive læst højt, og hans Idal blev da den gode Ridder, som uden Tanke paa Frygt eller Fordel lyder Ærens Lov, holder sit Ord, hjælper den svage; som tænker først paa andre og sidst paa sig selv; gavnmild, hjælpsom, venlig mod andre, haardfør, nøjsom og beskeden for sig selv; først i Arbejdet og Kampen, sidst til Madfadet og de bløde Puder; altid i fuld Øvelse med Vaaben for Retten og til Hjælp for de svage; altid beredt til at slaa Uretten ned, uden Frygt for eget Skind.

Det er et Ideal, der er værd at stræbe efter for en enhver Spejder.

Og naar Direktør Westenholz Valgsprog er: *For de svages Ret*, saa ved vi, at ingen som han har gjort vort Land større Tjeneste for at værne dets Frihed og Værdighed.

Da Spejderne skulde staa deres Prøve i de spændende Augustdage i 1914, viste de, at det ikke var rent

og bar Mundheld med at hjælpe sit

Fædreland, naar det kneb, og her i Frederiksborg

Divisionen,

hvor Drengene hver især var prægede af deres

Chef, blev dette

Kompagni af Forsvars-spejdere opre-

tet, som senere fik Til-

gang fra de andre Divi-

onens. Dets selvskrevne

Chef blev Direktør Westen-

holz, og dette Kompagni udførte et

stortartet Arbejde rundt omkring

paa de mest forskellige Steder lige

indtil det blev ophævet i 1916.

Ved den Lejlighed trak Direktør

Westenholz sig tilbage fra det aktive

Spejderarbejde. Men Drengene

bevarer et smukt Minde om deres

tidligere Chef og mindes med

Glæde den store Venlighed og

Gæstfrihed, der vistes dem af Di-

rektøren og hans Frue, naar de

under Øvelser er kommet til Mag-

leas.

Heldigvis har Spejderne dog

better ikke mistet Direktøren

ganske, thi Direktør Westenholz er

Præsident for Frederiksborg Divi-

sionen, og det lykkes dog at og til

at se Direktøren med sin gamle

Division ved Øvelser og Turneringer. Og vier Direktøren ikke sin

Kraft til Divisionen mere, saa er

Direktør Westenholz.

han dog paa anden Maade Divisionsens uundværlige Støtte, og det tror vi Direktøren vil vedblive med at være, da Spejdersporten er en Sag til Ungdommens Vel.

Ved Direktør Westenholts Tilbagekomsten som Divisionschef blev Chefposten besat med den nuværende Divisionschef Premierløjtnant Gjellerup.

Premierløjtnant Gjellerup var paa den Tid ingen ny Mand i Korpsen; han begyndte sin Lebetid som Troppesfører for 1. Vesterbro Tropic i 1911. 2 Aar senere flyttede Premierløjtnanten til Helsingør og overtog da Stillingen som Troppes-

Kommer man lidt indenfor Spejdernes Kreds i Frederiksborg Divisionen og hører Drengene fortælle om deres Chef, saa har de saa meget godt at fortælle om ham, at man ikke kan faa dem standse.

En af Spejderforældrene fortæller mig følgende.

»Drengene ser med den største Hengivenhed hen til deres Chef. Han har paa en egen ligefrem Maade vundet deres Hjerter, saa de troer paa ham og vil gaa gennem Ild og Vand for at udføre de Opgaver, som han paa lægger dem, og faar de bagefter et anerkendende Nik, ja saa lyser Øjnene af Stoltshed. Frmlt. Gjellerup har en Evne til med faa Ord at ride en Skitse af en Opgave, og med et særdeles nøje Kendskab til hver enkelt Spejder faar han sine Føretre til at arbejde og derved udvikle den Selvtændighed, som tilstræbes. Og det er slet ikke smaa Opgaver, han fordrer, men hver Spejder gør sit bedste, og Resultatet viste sig ogsaa ved Øvelserne i Hornbæk, hvor Frederiksborg Divisionen og navnlig Helsingør Tropic ydede noget virkelig tilfredsstillende.

Foruden Frmlt. Gjellerups ansporende Indflydelse paa Spejderne i aaben Mark, har han ogsaa vist et udmærket Initiativ til at samle sine Tropper til festlig Sammenkomst, og de muntre smaa Baller med en lille rask Spejderunderholdning forud, staar som de smukkeste Minder, og ved disse har han foruden Spejdernes Taknemmelighed ogsaa faaet Bæviser paa, at han ved sin noble Personlighed i fuldt Maal har vundet Forældrenes Tilid.

Foss,

Rettelser I sidste Nr. stod Norreyske Divisions Styrke opført til 200 Spejdere — den tæller 430 Spejdere. Red.

Stafetløb:

København—Helsingør

Hvor lang Tid vil det tage pr. Landevej at bringe et Budskab fra Korpskontoret til Redaktionskontoret?

En lille Præmieopgave.

Med velvillig Assistance af Københavns Lyngby og Frederiksborg Divisionerne arrangerer »Vor Ungdom« Søndag den 9. Marts et Stafetløb fra Korpskontoret, Nørregade 14, København og til Redaktionskontoret paa Kronborg, Helsingør.

Strækningen bliver tredelt med en Del til hver Division, og hver deltagende Spejder vil løbe en Strækning paa ca. 800 m.

Hvor lang Tid vil det tage — paa denne Maade — at bringe et Budskab fra Korpsen til Redaktionen?

Vi lader dette Spørgsmaal gaa videre til vore Læsere og udsætter 4 Præmier for de 4 indsendte Besvarelser, der kommer den virkelige Tid nærmest.

1. Præmie: Charles Dickens: Pickwick-Klubben I—II, 8 Kr.

2. Præmie: E. Mikkelsen: Nord—Syd—Øst—Vest, 4 Kr.

3. Præmie: Torry Gredsted: Paw, 3 Kr.

4. Præmie: Fr. Christensen: Ungdommens Svømmebog, 2 Kr.

Mærk Konvolutten eller Brevet kortet i øverste venstre Hjørne med »Stafetløbet« og send os Besvarelse (Timer, Minutter, Sekunder) saaledes, at vi har den senest Søndag den 9. Marts med Morgensposten.

Resultatet bekendtgøres i April Nummeret.

fører for 1. Helsingør Tropic. Blev derefter Stabschef ved Divisionen for endelig at blive Divisionschef fra 1. September 1916.

Premierløjtnant Gjellerup ønsker med sin Division at arbejde i Stillehed, han vil gennem det rolige og støttede Arbejde naa til sit Maal, han gaar mere ind i selve Troppene for at være Dreng med Drengene og paa den Maade se, hvad der tjener den Tropic bedst. Men det har den Fare, at man kan blive ensidig og ikke faa et tilstrækkeligt aabent Blik for de gode Impulser, der kan gives en udenfor ens Virkekreds.

Sportslig set staar Divisionen godt; jeg skal eksempelvis nævne, at Divisionen sejrede i Enkelturneringskonkurrencen ved Korpsturnering i Hornbæk i 1917.

SØNDERJYLLAND

Venner ser paa Danmarks Kært,
ser, saa i det alldig glemmer,
til hver Plac har faaet Støtten,
klingende snart blidt, snart hørdt,
til i eder med os beder:
Skærme Gud vor gamle Rede,
skærme os et Danmarkskeert,
hver alt dansk tjener os vort!

Der brændende Ønske, Digteren
giver Udtryk for i den smukke

Strofe, vi har citeret:
ovenfor, synes nu at
skulle gaa i Opfyldelse.
Det naturstridige Græn-
seskel ved Kongeaen
vil snart være slettet,
Grænsepælene vil blive
flyttet, og om kort Tid
vil den sidste præjsiske
Gendarm forlade det
Land, som hverken
Sproget eller Sindelaget,
men kun Voldsherrens
Magt har anvist ham.

Det er en stor og al-
vorlig Tid, vi gennem-
lever nu. En dyb og
stærk Stemning har gre-
bet det danske Folk;
der gaar et Sus gennem
Hjernerne, og Blodet
presser voldsomt mod
Tindingerne; hver Gang
vi rigtigt forestiller os
det Øjeblik, da Danske
Nord og Syd for Kon-
geaen atter, efter mere
end 50 Aars Adskillelse,
skal kunne trykke hinanden i
Haanden som frie Borgere i det
gamle Fædreland.

Og naar vi her hjemme i Kon-
geriget i den Grad er grebet af det
store, vi nu skal opleve, hvorledes
maa saa ikke Sønderjyderne selv
føle det! Tænk paa hvad de har

maattet taale og lide, først under
50 Aars Tvangsregimente, hvor de
paa utallige Maader er bleven for-
fulgt og plaget, fordi de hverken
kunde eller vilde fornægte deres
danske Sindelag, hvor Forældrene
i Smug har maattet lære Børnene
vort smukke danske Sprog, det vi

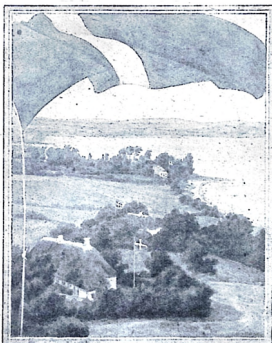
saa paa, hvad de 4 Krigsaar har
bragt af Nød og Sorg over vore
tapre Landsmænd. Mange er faldet
i et fremmed Land og for en frem-
med Sag; andre er vendt hjem, syge
og nedbrudte; og de, der blev der
hjemme, hvad har de ikke maattet
deje af Savn i alle mulige Retnin-

ger; vi her i Kongerig-
get, der har haft det saa
taaleligt under Krigen,
har meget vanskeligt
ved at sætte os ind deri.

Men nu slaar da Be-
frielsens Time. Og er
vi glade og højtid-
stemte her hjemme, saa
forstaar vi, at Sønder-
jyderne jubler og blot
higer efter, at de sidste
svære Maaneder ogsaa
skal faa Ende. Men vi
Danske Kongeriget bør
ikke i Glæden over en-
delig at se Retfærdig-
heden sejre og opleve
den Dag, da de bristede
Baaendter skal knyt-
tes, glemme, at der med
enhver stor Gavn følger
en Forpligtelse; og For-
pligtelsen her er da
denne, at hver Dansk
fra nu af skal tage et
energisk og maaltbevidst
Arbejde op for at skaffe

ofte selv bruger paa en tankes og
uskyldig Maade, og hvor de har maat-
tet gemme det rødhvide Danne-
brog paa Bunden af Kisten uden
at turde hejse det til Tops paa Flag-
stangen, saa det kunde blæse i
Vinden og rigtig udfolde al sin Far-
vepragt i den fri Natur. Og tank

sigt et fyldigt Kjendskab til det
gamle danske Land. Alt for meget
er i Tidernes Løb sat over Styr paa
Grund af Uvidenhed eller utilstræk-
keligt Kjendskab til de virkelige
Forhold i Landet; noget saadant
maa ikke gentage sig. Vi ved godt,
at mange af de ældre her hjemme

er bleven forsagte og ængstelige med Aarene, blot kræver Ret til at leve i Ro og Fred og ikke ønsker at tage nogen ny Opgave op. Derfor retter vi i første Række vor Appel til den danske Ungdom. Tag fat paa Arbejdet strax. Sæt jer ind i Sønderjyllands geografiske og historiske Forhold, studer dets Topografi og dets Kultur, og søg til lige at trænge ind i de Strømningsger og Bevægelser, der i Øjeblikket er de raadende blandt Sønderjyderne. Det er et Krav, der her stilles til enhver ung, og et Krav, som ingen kan afvise, om han da vil være med til at bygge sit Land.

I denne Forbindelse henviser vi til et lille Hæfte »Sønderjylland«, der er udgivet af Hovedbestyrelsen for Frivilligt Dreng Forbund. Det bringer en Hilsen i Billeder og Text til alt, hvad der kalder sig dansk Ungdom, og er skrevet i et varmt og manende Sprog af Mænd saavel norden som sønden Aa, der i Kraft af deres Virke i vort Folk kan tale med Myndighed i denne Sag. Vi anbefaler Hæftet paa det bedste som en god Indledning til det Arbejde, der skal tages op. Men ogsaa kun som Indledning. Det er ikke tilstrækkeligt at læse det lille Hæfte igennem; der maa mere til. Solide og positive Kundskaber i enhver Henseende om Landet Syd for Kongeaen er nødvendige, om ikke Ørnen mod Syd paa ny skal strække sine Kloer ud efter Landet.

Vi venter af den danske Ungdom, at den med Begejstring vil gaa i Gang med dette Arbejde, og gjør den det, kan vi herhjemme med Tilfredshed se Fremtiden i Møde.

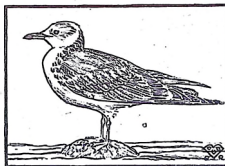
Thi hvor Ungdommen er, der er Fremtiden.

VORE MAAGER

— AF P. SKOVGAARD —

I. Kendetegne.

Ung Stormmaage

Hvem har ikke — i gamle Dage, da der ikke var noget, der hed Brødkort — paa Rejsen Over Storebælt moret sig med at kaste Brød ud til Maagerne, glædet sig over deres Tillidsfuldhed og beundrende fulgt de prægtige Fugles Flugt, naar de snart tilsyneladende hang stille i Luften, gennemskinnede af Solen, snart i pludselige Kast greb en Bid Brød, der fløj ud i Luften, eller de laa vuggende paa Storebæltets Bølger.

Og ved Vintertid inde paa Søerne i København: Maager som en hvid Sky over Dronning Louises Bro, Maager i Flokke rolig staaende paa bare Fødder paa Isen, Maager i skrigende Jag efter en heldig, der har kapret en Bid Brød eller en af de »Sild til Maagerne« der falbydes.

Der er Maager hist og her og mange Steder ved de danske Kyster, men hvem tænker paa at hitte Rede i dette Myr — er det samme Slags Maager, vi træffer alle vegne? Vi kan ikke nøjes blot med,

at det er Maager, de synes saa forskellige. Jeg skal nu søge at udpege de enkelte; har man først Øje for Forskellen og har lidt Interesse af at følge deres Liv, vil man snart være fortrolig med dem, og blot det at kende dem ved Navn gør ligesom, at man har Del i dem, selv om det er Himlens fri Fugle.

En af Hovedtingene, der gør, at der synes flere forskellige, end der er, fremkommer derved, at de unge Maager er mer eller mindre graa af Farve. Disse kendes lettest paa det mørke Tverbaand paa Halen, der hos de gamle er helt hvid; vi ser foreløbig bort fra dem og beskæftiger os med de gamle Fugle.

Maagerne paa Storebælt er mest Stormmaager helt hvide med lys blaa-graalig Overside, deres bedste Kendetegn er Spidsen paa de lange afrundede Vingener; Spidsen er sort, dog ikke den aller yderste Spis, denne er hvid, og herpaa kendes den fra sin større Fætter den graa Havmaage, der er ganske ligedan af Farve, men har den sorte Ving-

spids helt ud, og blot et Sted inde i det sorte en rund hvid Plet. Denne sidste har ogsaa et forholdsvis meget kraftigere Næb. En endnu større Fætter er Svartbagen med helt sorte Skulderfjer og Vinger, der dog, naar de er udbredte, viser sig pynstelig bræmmet med hvidt — et prægtfuldt Syn at se denne stolte Flyver — sort og hvid gennem Stormens Sus næsten uden at røre Vingerne skumsme gennem Bølgedalen og over Bølgerygge, medens vi har Møje med at holde os fast, hvor vi staar. Der er ogsaa en mindre Maage tegnet som Svartbagen, det er Sildemaagen. Det siges, at den følger Sildens Stimer og derved viser Flskerne, hvor disse er, men det er det dog flere Maager, der gør. En Specialitet har den, det er de citrongule Ben.

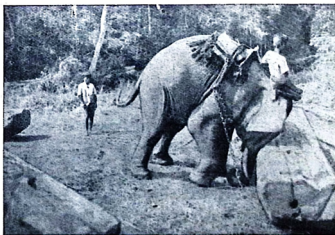
Saa er der to spidsvingede Maager, Hættemaagen og Riden, den tretaandede Maage, Fugleøjældenes Maage. Den første er om Sommeren let at kende paa sit sorte Hoved, men da vi ogsaa kan møde den om Vinteren, maa vi have andre Kendetegn. Den lyse Forkant paa de udbredte Vinger er let at se og gælder baade for de gamle og unge Fugle. De røde Ben og Næb skal man jo nær paa for at se. Riden er nærmest farvet som Stormmaagen, men har sine spidse Vinger og som sit gode Kendetegn, at den helt sorte Vingespids er saalige begrænset, at det ser ud, som om den havde dyppet Vingespiden i Tjære. Hættemaagen har nok sort paa Vingen, men saa uregelmæssigt fordelt paa de enkelte Fjer, at det ingen Spids danner, men blot fremhæver den hvide Forkant. Endnu enkelte meget sjældne Maager kan træffes hos os: Graamaagen, der er nær Svartbagen i Størrelse og Intet sort har i sin Dragt, Dvergmaagen med den mør-

ke Underside af Vingen, men disse og nogle faa andre er saa sjældne at vi kan lade dem ude af Betragtning. Saa er der endelig Rovmaagerne — Kjøverne — men det er noget helt andet.

Men nu de unge Maager. Dem lærer vi lettest at kende, naar vi ser dem sammen, dels naar de holder sig sammen med de ældre, der har man Størrelsen til Støtte, dels, naar de unge af flere Arter mødes, den indbyrdes Størrelsesforskel. Udover dette kun lidt Vink til Hjælp til at bygge videre paa ved Selvstudium Af de to Spidsvingede — Hættemaage og Ride — kende vi jo Hættemaagen paa den hvide Vingesforkant, — den unge Ride er paa faldende sortbroget ovenpaa Vingen og tegner sig med mørk Forkant, naar den flyver. Saa er de værste tilbage de tre graaspragtede Unger af Stormmaage, graa Havmaage og Svartbag, der kun adskiller sig ved Gradsforskelle i Størrelse og Farve, maaske den unge Stormmaages Næb, der er saa meget

spinkelt sammenlignet med de to andre, er det bedste Kendetegn paa den, og maaske den unge Svartbag tegner sig noget renere i Farven, renere hvid og mørkere graa med tydeligere Bræmmer paa Fjerene end den unge Havmaage, der er jævnt skidengraa overalt, men det er jo den Slags, man skal have Øje for ved at studere udstoppede, hvor man kan. Har man de tre unge Maager sammen er disse Forskelle tilstrækkelig iøjnefaldende.

Nu har jeg slet ikke talt om Næbfarve og andre mærkværdige Ting, men Tanken var blot at understrege de Ting, det er vigtigst at faa fat paa til at skelne dem efter. Bittene, hvorved de adskiller sig, og deres hele fornøjelige Levevis, deres Kamp for Tilværelsen, deres Opholdssteder til de forskellige Aarstider vil jeg ikke bebyrde denne Artikel med, men haaber dog at have vakt lidt Interesse for at trænge dybere ind i Spørgsmaalene og at have rakt en hjælpende Haand, der vil være til Nytte.

En Elefant triller en Teaktræstamme ned i Floden. Læg Mærke til hvordan Rytteren sidder paa dens Hoved og kan klide den bag Øret med sine Fodder.

Derude fra —

Oplevelser udover det
dagligdags.

II.

JUNGLE

Teak Træer —
Underskoven
meget over
Mandskøjde.

Menneskædende Tiger paa Medonfloden.

Major M. Fabricius, som fortæller nedenstående, var ansat i det siamiske Gendarmekorps fra 1902 til 1915. Gendarmekorpset, der er paa en halv Snes Tusind Mand og udfører Polit- og Gendarmertjeneste over hele Landet, blev startet i 1897 og havde før dansk Chef — nu siamisk.

Den 11. Januar 1913 forlod jeg Lejren Hoëj Gongdo i det nordlige Siam og begav mig paa Marsch mod Floden Medon. Samme Dag ved Middagstid mødte jeg nogle Indfødte, der fortalte, at de Aftenen før havde camperet ved Bak Semaenoi. Lidt før Solnedgang havde set en Bøffel komme ned af Bjerget; den kunde ikke bruge det ene Forben og var øjensynlig forfulgt af en Tiger; de saa den gaa ud i Floden, hvor den forsvandt mellem nogle Buske. Kort efter hørte de Tiger og Bøffel tage et Snuptag lidt nede af Floden, saa flygtede de Indfødte. Vedkommende Tiger var sandsynligvis den samme, som i lang Tid havde foruroliget Egnen og bl. a. dræbt et

Par Indfødte. Efter at have modtaget den Rapport fortsatte jeg Marschen og ankom til Bak Semaenoi Kl. 3. Det laa paa min Vej, og jeg bestemte mig til at gøre, hvad der stod i min Magt for at faa den Tiger.

Efter at have slaaet Lejr blev Mandskabet sendt ud for at lede efter Bøffen; efter en Times Forløb kom de tilbage og meldte, at de havde fundet den et Stykke nede

af Floden, liggende midt ude i Vandet. Den var spillevende, men kunde kun humpes af Sted, eftersom dens ene Forben var stærkt beskadiget. Jeg gik nu selv ud for at tage Stedet i Øjesyn. Der var fuldt af Tigerspor paa Flodbredden, saa det kunde ses, at Tigeren havde holdt Vagt over Bøffen om Natten, men ikke kunnet angribe den med Kraft ude i Vandet. Jeg tænkte paa at skyde Bøffen, men undlod det, da jeg antog, at Tigeren nok vilde være i Stand til at ende dens Dage den kommende Nat.

Næste Morgen tidlig blev et Par Mand sendt ud at se til Bøffen; de fandt den endnu levende og saa friske Tigerspor paa Flodbredden. Jeg skal her indskyde den Bemærkning, at den almindeligste Maade at skyde Tigre paa er at bygge en »Rede« i et Træ tæt ved Aadslet og saa skyde fra »Reden«, naar Tigeren kommer for at holde Maaltid, men da Bøffen endnu ikke var dræbt, var det altsaa umuligt at begynde Jagten. Gram i Hu opgav jeg et Øjeblik Haabet om at faa den Tiger, pakkede Lejren sam-

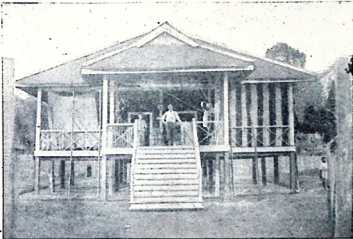

men og fortsatte Marschen, havde imidlertid ikke gaaet mere end et Kvarter, før jeg fortrød det, gjorde omkring, gik atter tilbage og slog Lejr ved Bak Semaenøj, begyndte saa at gaa mere energisk til Værks, idet vi gik ud til Bøffen, jagede den op paa en Sandbanke ved Flodbredden, skød den ned og byggede en »Rede« i et Træ paa Skraaningen ned til Floden. Afstanden fra den øvre Skraaning til »Reden« var kun ca. 4 Alen, og det var forfærdelig ubetænksomt at bygge »Reden« saa lavt, da en Tiger med Lethed kan springe den dobbelte Afstand; paa det Tidspunkt havde jeg imidlertid kun Øje for Afstanden fra den nedre Skraaning, og derfor var det umuligt for en Tiger at springe op.

Samme Dag henimod Solnedgang tog jeg Plads i Reden og sendte mine Folk tilbage til Lejren. Jeg var nu alene og imødesaa med Spænding, hvad der vilde komme. Min Bevæbning var en »Savage« 6 Patroner Magasinriffel.

Tiden gik, Solen gik ned, Maanen kom op, det var den 6. Dag efter Nytaars, saa det var ikke overdrevent lyst, men Aadslet laa til Gengæld paa en hvid Sandbanke, saa man tydelig kunde skelne Omridset af hver Ting. En vigtig Ting havde jeg forglemt — at anbringe Vat paa det forreste Sigtetkorn; jeg prøvede at sigte, men kunde slet ikke faa det ind. Mens alting paa Sandbanken var tydelig at skelne, henlaa selve Skraaningen under mig i Mørke, da den var bevookset med Trær og Buske.

Omtrent Kl. 7 kom Tigeren. Jeg hører den først drikke et Stykke til venstre for mig, saa tager den sig en Svømmetur i Floden og kommer op et Stykke til højre paa Sandbanken; den har nu faaet Færten af Bøffen; thi i en kort Galop kommer den løbende over Sand-

Forf. i sin Bungalow.

banken, nu er den ved Bøffen, og Lyden af Knoglers Knasen lyder ud gennem Nattens Stilhed.

Et Minut betragter jeg den, jeg har flere Gange sigtet, men kan slet ikke faa det forreste Sigtetkorn ind, nu begynder Tigeren at slæbe i Aadslet, vel sagtens for at holde Maaltid paa et mørkere Sted. — Saa skyder jeg. — Tigeren udstøder et Brøl kommer i rasende Fart, stadig med sin djævelsk hypnotiserende Brølen, løbende op mod Træet, hvor jeg sidder, passerer Træets Fod, fortsætter Farten et. Par Alen op ad Skraaningen ovenfor Træet, saa meget kan jeg høre, da bliver pludselig alt tyst og stille.

Ved Tigerens voldsomme Anløb har jeg uvilkaarlig rejst mig op, ladt Geværet igen, gjort omkring og taget Front bagud mod den øvre Skraaning. Det hele varer Sekunder. Forskellige Tanker krydser mit Hoved, kan du have saaret Tigeren, og er den pludselig styrtet død om? Men den Tanke slaar jeg straks væk, den har slet ikke opført sig som som et saaret Dyr, snarere ligger den nu og lurar paa Skraaningens nederunder i Mørket, samtidig husker jeg hvor forbitret

kort Afstanden er, og nu begynder de rædselsfuldeste Minutter i mit Liv. Hvert Øjeblik kan den være hos Dig i et Spring! Efterhaanden slaar den Tanke sig fast, at alt afhænger af at staa urokelig rolig, med Geværet halvt løftet i Anslag staar jeg spejdende ned i Mørket, hvor jeg intet kan se. For Bæstet nederunder maa jeg synes en Statue, men Situationen var uhyggelig. Til sidst bliver Tilstanden uudholdelig, saa synes jeg at se et Par lysende Øjne i Mørket, jeg sigter midt imellem og trykker af. Stilhed — Øjnene forsvandt. Var det Illusion, eller havde Tigeren virkelig været i Stand til at liste sig lydløst bort? Jeg ved det ikke, nok er det, kort Tid efter hørte jeg den smøfte og gaa op og ned af en Sti, der løb paa langs af den øvre Skraaning noget borte fra Træet. Mere rolig satte jeg mig saa ned, stadig med Riflen rede, men Tigeren vovede sig ikke mere ned til Aadslet den Nat, derimod hørte jeg den flere Gange liste omkring paa Skraaningens lidt borte fra Træet.

(Sluttes).

Cyklen, drøvet ved Hjælp af Vinden

Den nye Rubrik i »Vor Ungdom« kan maaske have Interesse af nedennævnte Konstruktion, som jeg selv ikke fik helt eksperimenteret. Jeg har ofte tænkt paa, at den stærke Indflydelse, Vinden har, naar man kører paa Cykle, burde udnyttes ved Hjælp af et Sejl, jeg skal beskrive, hvorledes jeg har forsøgt at løse Problemet.

Jeg anbragte en Træmast, hvis Top gik ca. 1 m over det midterste af Styret. Den var fastspændt ved Læderremme til Stellet over Forgeffelen (se Skitsen). Til Støtte for Masten satte jeg 2 Stivere A af Træ paa hver Side af øverste Længdestang af Stellet og fastspændte dem til dette. Til Masten var fastnæet 2 Øskener B og C. Ved B var »Gaffelen« ca. 70 cm lang fastgjort

og ved C holdtes det trekantede Sejls nederste Spids fast. Skødet var gjort fast til Gaffelens øverste Ende og førtes under Sæddelen gennem en af Ringene i Fjederne hen til den Haand, man helst vilde betjene det med. — Jeg lavede Apparatet i Efteraaret, og jeg fik slaaet fast, at Sejlet gjorde udmærket Fyldest selv i stik Sidevind. Masten maa være let aftagelig, saa man kan binde den paa øverste Længdestang, naar Sejlet ikke ønskes brugt. Desværre forhindrede en Benskade mig i at fortsætte Eksperimentet, men nu da Cyklerne snart skal frem igen, kan det maaske interessere andre at tage Ideen op, jeg tror, man kan faa et godt Resultat.

Svend L.

Den morsomme Tanke med Sejlet paa Cyklen fylder os med en vis Begjæstning: Tænk, hvor en Medvind vil kunne bringe Farten op, og kan en stiv Sidevind ogsaa anvendes, behøver vi kun at buje os for den absolutte Storm imod. — Men vi skal indromme, at Forsøget ikke er gennemført. Mastens Konstruktion er god, den forhindrer åbenbart ikke Styrets fri Bevægelse. Derimod finder vi Skødets Anbringeelse uheldig, paa det Punkt maa der ikke kunde komme noget i Uorden; der maa øjeblikkelig kunde »slækkes«, dersom man kommer til et skarpt Sving eller skal standse, og Skødet vil meget let kunde komme i Klemme i Sædlen Fjedere. Men en Cykle er jo som lavet til at komme over den Vanskelighed. Sædlen er jo i Almindelighed fastspændt paa et vandret Rør, og i dette kan man meget let stikke en Træstang, der 20–30 cm bag Røret har fastbundet en lille Trisse eller blot en Gardinring. Herigennem vil Skødet let kunne føres, og dets Bevægelighed vil være lettere og sikrere. Vi kunde tænke os, at Sejlet foruden fastgjordes til en ganske kort Bom for at forstørre Sejllæden uden at gøre Masten højere.

Det tilføjer os meget, at hele Historien kan fremstilles næsten uden Bekostning, en gammel Stav kan bruges til Mast, lidt Snor faar man altid fat i, og til Sejl har ens Moder vist altid en Stump gammelt Lærred tilovers, det kan jo ogsaa udmærket syes sammen

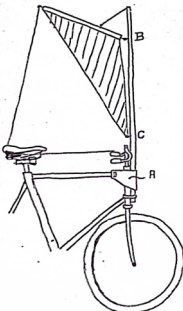
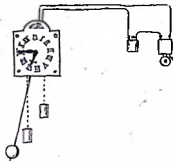
af mindre Stumper, maaske Rester fra et Telt. — Man kommer sikkert kun til et godt Resultat ad Forsøgenes Vej, vi vil derfor anbefale vore Læsere at søge at finde den rette Løsning, og da det er aabenbart, at et praktisk brugeligt Sejl vil have overordentlig Betydning for Spejdere, har en af vore Venner, som vi har vist Svend L.'s Artikel, besluttet at udsætte en Præmie paa 15 Kr. til den Spejder, der inden den 1. Juni indsender Beskrivelse af en virkelig god og vel prøvet Konstruktion. Denne vil da blive offentliggjort her i Bladet under »Klar Dig selv«.

Syvsover-Forskrækkeren

Jeg har en stor Bror, Povl, som altid har haft den slemme Vane først at komme op i sidste Øjeblik om Morgen — eller ofte lidt efter. Naar Vækkeuret ringede, langede han blot en Arm ud og stoppede det næsten i Søvn — og sov videre, eller han stillede det om Aftenen uden for Rækkevidde — og lod det om Morgenene ringe helt ud.

I Julen indrettede jeg ham da en Mechanisme, som i hvert Tilfælde indtil nu har haft den forønskede Virkning, han møder stadig præcis i Skolen. Min Opfindelse gik ud paa følgende:

Vi har i en mørk Krog i Spisestuen et af de gammeldags »Pigekammerure«, et tarveligt Fabrikat med en stor malet Træskive og Messingvisere. Ved Tallet IX og lidt før VII borede jeg 2 fine Huller, og fra Bagsiden af Skiven stak jeg heri ca. 2 cm fine Staaltraade. Et Kvarter før syv er da begge Uhrets Visere i Berøring med hver sin Traad. Fra vore Lejrture har jeg nogle gamle Lommelampeelementer, som ikke er stærke nok til at lyse mere. Ved en Reparation af vores Ringespejl for nogen Tid siden blev en elektrisk

Klokke kasseret, men ved at rense den og sætte Ledningerne bedre fast fik jeg den til at virke helt godt med de gamle Elementer. Jeg anbragte nu det hele, som Skitsen viser.

Klokken sidder lige ved min Broder Seng, hvortil Ledningerne fører fra Spisestuen, og naar Viserne 6te slutter Strømmen, er det ikke muligt at sove over, Staaltraadene er saa lange, at Strømmen holdes sluttet i ca. 5 Minutter, i hvilken Tid det ganske vist ikke er behageligt at være i Stuen, men Hensigten med at komme tidligt nok op er lykkedes fuldt ud. Ogsaa Ledningerne, jeg brugte, var gamle kasserede, saa hele »Anlæggets« kostede kun 20 Øre til nogle Hager, jeg fæstede Ledningen med.

Jørgen.

Vi har været glad over at se, hvorledes Du smidt forstaaet at bruge, hvad Du lærer i Fysik i Skolen og ikke blot har læst om Elektriciteten som noget, man skal vide Besked med for at faa en Eksamen. At Du har forstaaet væsentligt at benytte »kasserets« Materiale vidner om, at Du evner at »klare Dig selv«.

Men vi kunde have Lyst til at hjælpe Dig at forbedre Apparatet lidt. Det maa jo være forfærdeligt for din Broder at have det Uhyre af en Klokke til at blive ved at klime, naar han er kommet op, Du kan sikkert let lave en lille Afbryder, som Du f. Eks. kan anbringe paa Væggen modsat din Bro-

ders Seng, saa kan han roligt afbryde Strømmen, naar han er kommet op, for han er vel ikke saadan en Syssøver, at han kryber i Seng igen; en saadan Afbryder kan laves af et 6-8 cm langt Kobber- eller Jernbaand, hvor man i den ene Ende borer et Hul og bukker den anden Ende til et »Haandtag« paa 1 cm. Gennem Hullet sættes en Skruue ned i et Stykke Træ. Under den anden Ende af Baandet sættes alder en Skrue (med rundt Hoved) til disse føres Ledningerne. Bøjlen danner Forbindelsen, drejes den til Siden, kan Strømmen ikke passere. Har Du ikke en Afbryder, vil Klokken jo ogsaa ringe 6 $\frac{1}{4}$ om Aftenen og slide paa Elementerne til ingen Nytte. — Saa har Du brugt Staaltraad til at slutte Strømmen med paa Uhret. Det kan maaske gaa nu, hvor Kalkelovnen holder Stuen varm, men naar Forsaet kommer, og der ikke fyres mere, bliver der fugtigt i Stuen, og en skønne Dag kommer Din Broder for sent op — Traadene er rustne og slutter ikke Strømmen. Brug hellere Messingtraad, vi vil anbefale Dig at prøve et Par Stumper »Englehaare« fra Juletraspynen, det holder sig rent og byder ogsaa minimal Modstand mod Uhrvisernes Gang. — men i sin Helhed er Din Opfindelse fiks og godt udtænkt. Bliv kun ved at eksperimentere med

den mærkelige elektriske Kraft, saa vokser dens Egenskaber sig fast i Din Bevidsthed, og det kan blive Dig til stor Nytte, hvis Du for Alvor senere kaster Dig over det Felt.

Vi skal ved Lejlighed give forfærdelige smaa nyttige Vink til Brug for Udøvere af elektriske Eksperimentere.

Færvning af Glødelamper

Hertil anvendes Saponak, som kan købes i alle ønskede Farver (gul, grøn, rød, blaå osv.)

Lampen renses godt, varmes eller tændes, saa den bliver lunkent, den dyppes derpaa i den Beholder, hvori man har Lakken og hænges saa op til Tørring.

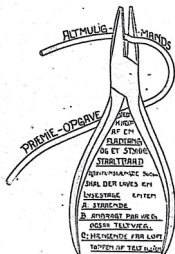
I de første 2-3 Timer efter at den er tagen i Brug, lugter den ubehageligt, men Lakken bliver snart haard og fast.

En saaledes lakeret Lampe kan renses med Spiritus og kan atter anvendes klar eller gives sin Farve.

Mod Rust

Beskyttes Værktøj af Jern eller Staal ved at gnides ind med en Blanding af lige Dele Voks og Terpentin, som er smeltet sammen.

Værktøjet tørrer af med en Uldklud, da det lidet, som derved bliver tilbage af Voksblandingen, er tilstrækkeligt til Bekæmpelse mod Rusten.

Indtil 20. Marts modtager Redaktionen de indsendte Løsninger, som skal være ledsaget af en kort Beskrivelse. Den bedste Løsning præmieres med en Anvisning paa 10 Kr.

I Maj No. omtales Løsningerne af denne Opgave. Ønskes det indsendte returneret, maa Pakkeporto vedlægges.

Skriv tydeligt Navn og Adresse.

Til Patuljeførere i Det danske Spejderkorps

Vi kommer ikke uden om det: *I er Korpsets Rygrad!* Uden jer vil Korpset ikke kunne være det, som det har sat sig til Maal at være: Et Korps af Drengene, kommanderet af Drengene og med Voksne som jeres Vejledere. Det er ikke Meninger, at Tropsførererne skal udføre alt Arbejde, som Tilfældet er i mange Troppes; hans Opgave er at give jer Besked om, hvad der skal øves med Drengene og hjælpe jer til Rette med det, men det er jeres Opgave at føre Opgaven ud i Livet og ved jeres Eksempel vise jeres Drengene, hvorledes en Ting skal gøres. Det skal ikke være saaledes, at en Tropp behøver at gaa i Stykker eller gaa tilbage, fordi Tropsføreren rejser bort fra Byen eller paa anden Maade bliver forhindret i at lede Troppen. Troppens Patrouilleførere skal være deres Opgave i den Grad voksne, at de i et saadant Tilfælde kan lede Troppen, uden at det behøver at gaa ud over

dens Spejderes Dygtighed, og uden at Disciplinen blandt disse slappes.

Redaktionen mener derfor, at der for jer, Patrouilleførere, altid vil være mange Spørgsmaal, I gerne ønsker besvaret, Artikler af Interesse for Patrouilleførere i andre Troppes, I gerne vil have draget frem her i Bladet; derfor vil der af og til findes nogle Spalter, specielt for Patrouilleførere, hvori I kan faa optaget, hvad I ønsker, — ligesom Redaktionen vil sørge for, at der kommer Artikler, der særligt er beregnet for jer. — Lad os derfor faa at vide, hvilke Emner, I ønsker behandlet, og lad os høre om jeres Erfaringer.

Hvorledes en Terrainøvelse anlægges.

Der afholdes sikkert altfor faa Øvelser mellem Patrouillerne indbyrdes, og Grunden hertil findes som oftest i, at Patrouilleførerne ikke tør give sig i Lag med at anlægge og lede en Øvelse. Det er heller ikke altid lige let, der er mangt og meget, der skal tænkes igennem, for at en Øvelse kan blive vellykket, men i nedenstaaende Opgave og Løsningen deraf vil I finde, hvilke Punkter det navnlig er nødvendigt at tænke igennem inden Øvelsen, og i Opgaveløserens Besvarelse vil I finde et Eksempel paa, hvorledes det kan gøres.

Opgaven er Midtjyske Divisions Erisopgave 1918 for Patrouilleførere, og Løsningen er Patrouillefører Per Johan Jørgensens — Hinserup Tropp.

Situation: Der er to Patrouiller (Størrelse hver 6—9 Mand), der Søndag den 22. December vil holde Øvelse sammen. Tropsføreren og Assistenterne er stærkt optaget med Rekrutterne og kan ikke hjælpe

med Anlægget eller Ledelsen af den paatænkte lille Øvelse. Men Patrouilleførerne er gode nok — de ligger lidt paa hinanden — og give det — aldrig i Livet — Øvelsen skal afholdes.

»Lad mig ordne det Hele«, siger den ene pludselig, »jeg har en Korpstal, som tror han er en Napoleon. Han kan føre det ene Parti, Du tager saa det andet. Nu gaar jeg hjem, kigger paa mit Kort, overvejer og lægger Øvelsen. Du skal saa faa Ordre fra mig«.

»All right«.

Haandtryk.

Afgang.

Jorden er dækket af ca. 5 Tommer Sne, det er stadigt, let Frostvejr (2—4°), Solen er fremme om Dagen, Luften høj og ren — kort sagt et vidunderligt Vejr, som opfordrer baade til aandeligt og legemligt Arbejde.

Opgavens Løsning falder i følgende Dele:

a. Øvelseslederens Overvejelser med Hensyn til Øvelsens Varighed og Art, Valg af Terrain, sanitære Hensyn o. lign.

Det maa absolut være en Øvelse under Bevægelse, da det er koldt, og da Sneen dækker Jorden, vil jeg benytte denne gunstige Lejlighed til at afholde en Sporøvelse. Jeg vælger Skov som Øvelsetermin, dels fordi der her er lunere, dels fordi Springen i Skov er vanskeligere. Det ene Parti (Tyvene) skal begynde Kl. 9, det andet Parti (Sporjægerne) Kl. 10, og Øvelsen skal slutte Kl. 2 Eftermiddag. Tyvene skal have Frakker paa, fordi de kan komme til at vente en Tid paa deres Forfølgere. Resten har almindelig Uniform paa. Alle skal have Mad med.

b. Grundlaget til de to Partier (Øvelsens Idé).

Fælles Grundlag: »Hente-Trine« — en Kone, som bor ved Indkøbsen til Skoven — kommer tidligt op den 22. Decbr., og til hendes Forfølgelse er

de fleste af hendes Høns forsvundne, men samtidigt ser hun en Mængde afrevne Fjer ligge rundt om i Gaarden, og der er ogsaa tydelige Spor af en Slæde. Hun gaar da ned paa Realskolen for at se at faa fat paa nogle Spejdere, der kan hjælpe hende med at finde ud af, hvor Hønsene er henne.

Ordre til Tyvene.

Øvelsen begynder Kl. 9 Form. Ryk herfra op til »Høns-Trine«, spred Fjere i denne Pote i Gaarden og tag saa Flugten med Slæden op til den fjerde Korsvej, hvor der ligger et Træhus. Dette er Tyvenes Bolig. Indret Jer der saaledes, at I kan forsvare Jer, hvis I angribes.

Ordre til Spørgjægerne.

Øvelsen begynder Kl. 10 Form. Ryk herfra op til »Høns-Trine«, se at finde ud af Sagerne og fang Tyvene.

c. Skitse over Terrainet eller Henvi-
sning til hvilken Plan af Generalstabens Kort 1:40,000 (Folkeudgaven), der har været benyttet. Folkeudgaven: Plan »Frisenborg«.

d. Øvelsesledersens Overvejelse over Øvelsens Gang.

Tyvene maa hurtigt af Sted, men først, og fremmest se at narre Forfjægerne ved »falske Spor« o. lign. Spørgjægerens Fører maa lede Forfølgelsen med fast Haand. Efter al Sandsynlighed vil Spørgjægerne saa op til Huset inden Kl. 2, og en rask Snøbaldagtning danne en passende Afslutning paa Øvelsen. Jeg vil selv følge med Spørgjægerens Parti for maaske at kunne give dem et lille Vink, hvis Øvelsen truer med at gaa helt i Stykker. Tyvene har jo faaet deres bestemte Sted at gaa hen til, saa dem ved jeg, hvor er.

e. Rodegørelse for, hvilke Kampregler, der skal benyttes under Øvelsen.

Naar en Mand bliver ramt af en Snøbald, er han »død« — undtagen, naar han bliver ramt paa Arme eller Ben. Det Parti, der har Slæden i sin Besiddelse, naar Klokken er 2, har vundet.

f. Mødeordren til de to Partiførere.

Til Patrouille 1 (Tyvene): Mød med din Patrouille Søndag den 22. Decbr. Kl. 8⁴⁵ Form. til en Terrainøvelse.

Hjemkomst Kl. ca. 3. Hver Spejder skal møde med Frakke, og Patrouillen medbringer en Slæde. Hver Mand har sin Madpakke med. Øvelsens Grundlag faas af mig paa Skolen. — P. J. J.

Til Patrouille II (Spørgjægerne): Mød med din Patrouille Søndag den 22. Decbr. Kl. 9⁴⁵ Form. til en Terrainøvelse. Hjemkomst Kl. ca. 3. Hver Mand har sin Madpakke med. Øvelsens Grundlag faas af mig paa Skolen. — P. J. J.

Dommernes Bemærkninger.

Tiden til Øvelsen er beregnet ret rigelig — Tyvene vil faa en temmelig lang Ventetid, hvis Øvelsen først skal slutte Kl. 2. En Øvelse af denne Art og paa denne Aarstid maa helst her være af 2 Timers kortere Varighed.

I Mødeordren til Spørgjægerne savnes Børsked om, at de ikke skal have Frakke paa (og Grunden hertil), saaledes at dette Partis Deltagere kan tage mere Tøj paa under Uniformen, ellers risikerer Øvelseslederen, at de møder med Frakke paa, og det vilde være forenklet at lade dem tage Frakkerne af, naar de ikke vidste det i Forvejen.

Instruktionsbok för Ledare och Scouter

Fra det svenske Spejderkorps har vi faaet tilsendt »Instruktionsbok för Ledare och Scouter«, 2. Oplag, udgivet af det svenske Hovedkvarter (Klara Södra Kyrkogata 12, Stockholm). En udmærket Bog, som ogsaa har Bud paa denne Side Sundet. Bogens Indhold i al Korthed: Historisk Oversigt over den svenske Spejderbevægelse, Instruktion Anvisninger for alt Personel indenfor Spejderkorpsen fra Spejderens og til Tropsførerens, alle Fordringerne til de forskellige Fræver, og her henleder vi navnlig Opmærksomheden paa de gode Instruktioner for Søspegjere.

Det største og for os det værdifuldeste Afsnit af Bogen (Kap. 9, Side 148—509) udfyldes af meget indgaende og udmærkede Instruktioner for Enhverøvelsen af Duellighedstegnene. Indtil vi herhjemme faar en lignende Bog, vil Tropsførere og Patruiljeførere i den svenske Instruktionsbog finde netop det, de ofte staar og mangler: Instruktion om, hvorledes de skal lære deres Spejdere alt det, der kræves til de forskellige Duellighedstegn, og hvorledes Træningen skal sættes an.

Endelig vil man i Afslutningskap. »Korte Anvisninger for Ledere« finde meget et Guldgrube. Alt i alt en udmærket Bog, som vi trygt anbefaler til danske Spejdere. Den burde i hvert Fald findes i ethvert Patruljebibliotek. Prisen er heftet 4 Kr. 50 Øre, kartonnet 5,50, indbunden 6,50.

Brug kun

Vegetariske Retter i Daaser, fortrinlig i Smag, billigt i Brug. Alt i Konserver og tørrede Frugter føres.

..... »SANA«
Telf. 5650. Skindergade 28

»Sønderjylland«

En Hilsen til dansk Ungdom

Udgivet af
Frivillig Drengforbunds
Hovedbestyrelse

Prisen er 45 Øre pr. Stk., og Hefiet sendes direkte fra F. D. F.s Kontor, Valkendorfs-gade 36, København K. Alle Ordresendes paa Postopkrævning: paa 10 Hefter ydes 10 Procent Rabat, paa 50 Hefter 20 Procent.

Hefiet indeholder 28 dobbelt spaltede Sider foruden Omslaget.

Format 28x18 cm.

Hefiet bør være hver dansk Spejders Eje.

SPEJDERKORPSET

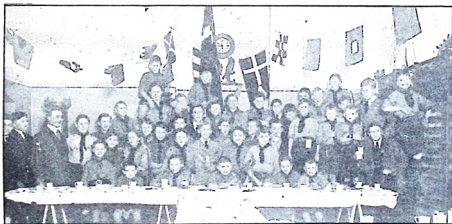
Korpskontoret Nørregade 14 er aabent fra 12-5½

Endnu nogle Referater om Julefester

Inden

Døre

1. Aarhus

1. Aarhus Tropic

er en Tropic med mange gode Traditioner. Til disse hører ogsaa Jule-Aars-festen. Festen indledes med en Parade, hvor Tropicføreren gennemgaar de vigtigste Begivenheder i Aarsets Løb, og hvad der forestaar i det nye Aar. Samtidigt aflægger Rekrutterne Spejderloftet, og »Jysk Spejdersang« bliver sunget. Derefter Chokolade med mange Taler m. m. Efter Chokoladen Aftensunderholdning med Oplæsning, Sang m. m.

Festen slutter Kl. 10 med National-sangen.

Ved Paraden i Aar blev tidligere Tropicfører Finn Weiergang med stor Akklamation udnævnt til Årsmøde-lem.

2. Rytrop

holdt sit vellykkede Julemøde den 22. Decbr. i Grundtvigs Hus. Oplæsning, Musik og Chokoladedrikning. Troppen benyttede følgende originale Maade at uddøle sine Julegaver paa: »Da Chokoladedrikningen var forbi, blev det meddelt Spejderne, at enkelte af dem vilde faa tilfaldt en Julegave; nemlig de Spejdere, under hvis Underkop der stod et Tal, som saa angav Nummeret paa en Bog, der derefter tilfaldt den heldige Indehaver af en nummereret Underkop. Slikken »Omvendelse« der blev; dog kun een Spejder fik sin Julegave paa denne Maade. Idet der var dyttet om paa Underkopperne, skur at Nummereringen var fortaget, og de resterende Præmier paa denne Maade

vilde have tilfaldt Oplæseren og Trops-assistenten, og det var jo ikke Meningen. Saa maatte vi jo klare denne vigtige Del af Festen paa anden Maade, og medens Spejderne blev siddende ved Chokoladebordene, blev der i det andet Lokale sat et Par Tal paa Stole-ryggene, og de Spejdere, der derefter var saa heldige at komme til at sidde paa »Nummeret Plads« fik Præmie. Paa denne Maade blev vi ligeledes kun af med een Præmie, idet den sidste Præmie tilfaldt Pianistinden; men da Roper Nielsens »Buffalo Bills« ikke fandtes som værende en passende Julegave for en voksen Dame, blev vi enige om at trække Lod om denne sidste Præmie, som derefter endelig tilfaldt en Spejder.»

Og i det Frie

1. Hjørring

1. Hjørring Tropic.

For at glæde Byens Børn, da alle Juletræsfester paa Grund af den »Span-sk« var indstillet, besluttede »Span-drenge« som Pige-spejdere sig til at afholde en lille Fest i Byens Aalæg. Spejderne iværksatte en Indsamling af alle mulige Brugsgenstande, saasom Bluser, Kaffe, Fodtøj, og Legetøj: Spil, Bøger, Dukker, Tinsoldater, ialt over tre Tusinde Genstande foruden flere Fastager, Ebler.

Et Par Dage i Forvejen havde Spejderne selv faldet og hentet et mægtigt Juletræ, som Hr. Folketingsmand Vanggaard velvilligt havde skænket. Dagen for Festen var sat til Søndag den 22. December, der oprandt med Solskin og klingende Frost. Allerede fra Morgens-tunden var Spejderne i fuld Aktivitet med at pynte Juletræet, der var opstillet paa den store Sportsplads i Plan-tagen, med Flag, Kurve og naturlige Sne, der tog sig brillant ud. I Toppen var anbragt en stor farslet Spejlerskive. Uden om var lange Børde med Gaverne anbragt. 12 smaa Juletræer, som blev uddelt til fattige Familier, der ellers intet skulde have haft, var smukt pyntet med Lys, Kager og Julestads.

Kl. 1 om Eftermiddagen samledes Byens Spejdertropper ved Østre Skole og efter at Fanen var ført til Midten afmarcheredes til Festpladsen med fuld Musik; en halv Snus Bannere prydede det lange Tøj, hvortil Byens Ungdom sluttede sig. ca. 4000 Mennesker ialt. Ved Indgangen til Plantagen fik hvert Barn tildeelt et Nummer som Kontrolmærke, hvorpaa de kunde faa en Gave.

Gaverne uddeltes under stor Jubel, og Troppesfører Fris takkede for den store Tilslutning og den Ofervillighed, hvormed der var rettet Gaver. Hr. Troppesraadsformand Rissager takkede Troppesførerne for deres store Arbejde, og til Slut sang Spejderne »Kong Kristian«

og ønskede i Kor Forsamlingen en rigtig glædelig Jul. Hele Festen sluttede efter Bestemmelsen Kl. 3, for at ingen skulde komme til at fryse.

Hans og Poul.

Københavns Division

1. Bytropic

Troppen foranstaltede i Dagens for Jul en Indsamling til Fordel for Børne-hjemmet »Fuglebakkens«. Resultat: 225 Kr. Pengene kom tilpas; Hjemmet havde faaet Underkud paa dets Julefest, og vore Penge dækkede ikke alene Underskuddet, men gav et yderligere Overskud til Hjemmet.

Vi har dannet Forraad, bestaaende af Patruljeførere og Korporaler, med en Patruljefører som Formand. Raadet holder ugentligt Møde, hvor Sager af Betydning behandles, efter at Patruljeførerne har sat sig i Kendskab til Drengenes Mening. Troppesføreren har dog Veto. Forraadet fungerer i givet Tilfælde som Æresret med Troppens Formand.

Der arbejdes kraftigt med 1. Kl. For-ver og Duellighedstegn.

En goodturn fortjener at nævnes: Korp. Poul Jacobsen sprang for nogle Dage siden i Vandet og reddede en lille Dreng, som var faldet gennem en Vaage i Isen. Vi har raabt Hurra for ham!

Frederiksborg Division

Lørdag den 9. Februar afholdtes en stor Felttjenesteøvelse, i hvilken alle Frederiksborgdivisionens Tropper deltog. Heltager Kolonnen gik af med Sejren. Efter Øvelsen et fornøjeligt Hvil paa Noddebo Kro. Heltagerspejderne fik en dejlig Tur hjem hen over Ezerom Sø, medens de andre Tropper foranstaltede Kamp med Snebold paa Hjem-turen.

MÆRK: Fra 15. Marts flytter »Vor Ungdom« til Viborg. Fra denne Dato sendes alt vedrørende Redaktion, Administration og Ekspedition under Adressen: Premierløjtnant Gredsted, Viborg. Fremtidig vil alt Salg af Bladet — Abonnenter og Divisionernes Rekvirition freagnet — ske til Løssalgspris (35 Øre pr. Nr.) og ekspederes kun, naar Beløbet indsendes forud (ogsaa i Pri-mærker) eller pr. Postoprævn-ning.

Salg til Boghandlere vil dog stadig ske gennem Steen Hassel-balchs Forlag, Kobmagergade 26, København K.

Hellerup Division

I Januar Maaned har Divisionen haft travlt med at uddanne Rekrutter. Under Divisionschefens Ledelse er der afholdt de traditionelle Lørdagsøvelser, og Søndag den 26. var alle Patruljerne paa Tur, idet der nemlig er startet en ny Patruljekonkurrence. Den sidste Søndag i hver Maaned tager alle Patruljerne paa Tur og indsender Rapport om denne; Forermedet bedømmer efter Rapporterne hvilken Patrulje, der har haft den fornøjeligste Søndag. Naar en Patrulje har vundet tre Gange, faar den en Solplade til sit Skjold.

Divisionen afholder ingen Foraars-turnering.

Bogtrykkerarbejde

til gængse Friser leverer

Hellerup Bogtrykkeri

Kommunes alldede Bogtrykkeri

(Indehaver: Johan Henriksen)

Hellerupvej gennem Porten Nr 8

Tlf. Hellerup 334

Sydsjællandske Division

Divisionen afholdt Søndag den 2. ds. sit aarlige Forermede i Køge.

Med Toget Kl. 10 ankom Divisionschefen og blev modtaget af 1. Køgtrop, som efter en kort Parade ved Banen afmarcherede til Køge Lyng til Præsentation i Stafetløb, Signalerings m. m.

I Stafetløbet fik Færerne fra de forskellige Byer paa Slaget halvt. Færerne fra St. Hedinge Trop paa Cykle (det er nemlig St. Hedinges Speciale at ankomme paa denne Maade enten det er godt eller dårligt). Velj. i 1918 cyklede de i en forrygende Snestorm til Møde i Vordingborg og sad om Natten paa et Holoft d.v.s. uden Hø, da det var umuligt at se Vejen længere.

Straks efter tog Mødet sin Begyndelse. Divisionschefen indledede med at gennemgaa Divisionens Arbejde siden

August 1917, dengang Divisionen var paa nogle og firs Spejdere. Senere kom den store Stigning til ca. 350, men efter at Loll-Falster var udklippet, var der nu ca. 220 Spejdere i Divisionen.

Korpsets nye Forrytningssag blev nu gennemgaaet, og i Stedet for de to Medlemmer af Divisionsstaben, som var udraadte, Intendant og Redaktør, blev valgt to Forere af Køgtrop.

Stafchefen, Troppesassistent Vagn Jensen af 1. Roskilde Trop gennemgik

~ AXEL VELDEN ~

Prima
:: Chesterfield-Lædermøbler ::
og engelske do. med Gobelinsof.
Specialitet: Overpoltstede Møbler.

Hovedforretning:
Strandvej 187. — Telf. Helrup 75

:: Stort Lager og Udstilling ::
af Egetræs- og polterede Møbler
Strandparkvej 11. Telf. Helrup 2064 x

NB! Ombygning af Møbler, samt Møbler og Dekorationer arbejdes indskifles.

Hellerup-Spejderne Barber & Frisør
bor Strandvej 189. — Tlf. Helrup 679 y

Barbersalonen »Elegant»
er Hellerups første Barbersalon

Specialitet:
Ansigtsmassager
Hvilemassager
Rationel Behandling mod Haarskald

herefter de foreløbige Planer til Divisions-Foraarsturnering, som tænkes afholdt i Roskilde i St. Bededagsferien.

Program:

Torsdag 15/4: Troppens Ankomst og Indkvartering.

Freitag 16/4: Kl. 9/4, stilles til Kirkegang (frivillig for Troppene).

Kl. 2 stilles paa Hestetorvet og der afmarcheres til Raadhusetorvet, hvor Turneringens Præsident byder Velkommen, derefter afmarcheres til Turningspladsen.

Turneringens 1. Dag.

Lefrlagnings: Der vises hvordan en fuldstændig indrettet Stånderi ser ud, samt Feltarbejder (Madras m. m.).

Løb: 100 m Hurtigløb, 1000 m Stafetløb og et Udholdenhedsløb for Spejdere under 15 Aar 2 km, over 15 Aar 4 km.

Signalerings: (2. Flags eller Morse, eget Vælg). Der signaleres fra en Afsender til en Modtagerstation og videre til en Endestation.

Hurtig og Fjernsynsovelser.
Bueskydning: (Enkeltmandsopgave) (frivillig for Troppene). Der skydes til faste og bevægelige Mål.

Turneringens 2. Dag.

Kl. 10 Form.: beses Domkirken med Kapeller.

Kl. 2 1/2: Spring, Slutnings, Orienterings og Wild Westopgave (kombineret) Grundlag uddelles samme Dag til Patruljeførerne.

Kl. 7 Eftm.: Præmieuddeling og Fest for Kvarterværter paa Hotel »Frinsens».

Derefter gik man over til flere mindre Spørgsmaal, og til sidst sluttede Divisionschefen Mødet med en Opfordring til at fortsætte med Divisionens Opgave »Frem mod Sydpolen» ligesaa godt som der var begyndt og en Tak

til Færerne for godt Samarbejde i det forløbne Aar.

Alle Divisionsens Troppe deltager i Sydpolsekspeditionen og er naaet til ca. 10 km fra Polen, som ligger et Sted omkring Vester Egede nyligst udraget med Passer, Linjal og Sextant og er en stor Hemmelighed. En rasende Kamp vil sikkert komme til at staa om Besiddelsen af det for Sydjællandske i Øjeblikket saa vigtige Punkt.

Lolland-Falster Division

Program for Lolland-Falster Divisions Arbejde i 1919:

Februar: Forerkonference i Nykøbing F.

Marts: Divisionsraadsmede i Nykøbing F.

April: Agitationskampagne for Oprettelse af flere Troppe og Hvervning af Drengene. Dannelsen af et Fond til Hjælp for daarligere stillede Spejdere. Divisionsøvelse og Faneindvielse.

Maj: Store Bededagsferie: Foraars-turnering i Nykøbing F.

Program:

I. Spejder-Udholdenhedsløb.

II. 2 km Udholdenhedsløb.

III. Orienterings- og Forhindringsløb.

IV. Flyvemaskinekonkurrence.

V. Optraeden udenfor Turneringen og Forberedelse af tilstrækkeligt Tilskuere.

Konkurrence i Kanosport.

Bestemmelsen for Arrangementet er endnu ikke endelig fastsat. Foraars-turneringen danner Afslutning paa Agitationskampagne.

Juli: Deltagelse i Korpsolympiaden.

August: Konkurrence i Svømning. Sted endnu ikke fastsat. Foruden forskellige Kapswæmminger omfatter Konkurrencen tillige Uddannelsen af Frisvømmere ved Troppene.

September: Divisionsøvelse.

Oktober: Forerkonference.

November: Divisionsraadsmede.

Søndag den 2. Februar afholdt 1. Nykøbing F., 1. Stubbelkjøbing og 1. Maribo Trop Terrainøvelse syd for Nykøbing F. Under Terrainøvelsen deltog Eder Tærnsløvs, Afkøping af Middagsskud, Patruljevise Krokningsøvelse. Hjemkomst til Nykøbing Kl. 5 1/2 Eftm., efter en veltilbragt Vinterdag.

Ved en Parade tildeelte Divisionschefen Troppesistent Thorbjørn Andersen af 1. Nykøbing F. Tropp Divisionsens Fortjenstmedalje i Bronce for den Energi og Udholdenhed, hvormed han havde holdt sammen paa Stumperne af 1. Nykøbing Tropp i den Tid den var uden Fører.

1. Nykøbing F. Tropp har af Overkommandoen købt Vagthuset ved Gborgsund Broen til Tropphus.

Divisionen paa »de danske Sydhavsaere«, som Divisionschefen benævner sit Omraade, udgiver nu ogsaa sit eget Blad »Ordonnansens« kaldet. Det udsaar den 15. i hver Maaned, uddelles statit til Spejdere og betales dels af Troppkastens dels af Divisionen.

Det har i de store Linier taget de alt eksisterende Divisionsblade til Førebillede — en Leder af Divisionschefen, gode Raad og Anvisninger for Tropp og Patrulje, belærende og underholdende Artikler m. m.; men det agter saebenbart at naa højere op. Det bebuder i sit første Nr., at det vil drage i Felten mod »den vilkaarlige Ordning m. H. t. Eksaminerne ved Prøven og Duellighedstegn«, det vil i den Anledning give en Rettesnor for Troppføreren og »vil virke for at den samme Ordning efterhaanden antages af hele Korpsen«. Det er dog et Maal at seite sig.

— — — Fyns Divisionsens Blad har ærligt kaldt sin Spydhedsrubrik for »Marterpælen«.

»Ordonnansens« er knap saa ligefrem, dens Overskrift »Rosinen« kunde lode Tanken hen paa det Søde, og dog indeholder den kun Spydheder og vittigt — spottende Bemærkninger. Forhaabentlig kan »Rosinen« holde sig frisk og tiltalende og aldrig blive rynket og skimlet. Bladets første Nr. lover godt, det er redigeret af Aa. Grandorf, Saxkøbing, og vi ønsker det hermed en lang Levetid.

Red.

Fyns Division

Ved en Førerkonference d. 9. Febr. i Faaborg blev følgende Program for Foraarsturneringen, som i Aar skal være i Faaborg, vedtaget.

Ankomst Torsdag Aften den 15. Maj Indkvartering i Fredag Kl. 8, der stilles ved Realskolen — Eksercits — Kl. 9 Afmarch — Træning. Middag fra 12—1½. Turneringen begynder — Løb (hurtigt), Udholdenhedsløb, Længdespring, Stangspring, Spydkast, Diskkast, Øvelser med Redningsgreb, Hurtig- og Fjerdevævelse, Første Hjelpe — Aftræden Kl. 7 pr. Lørdag Kl. 8: Ordonnans og Konduktørøpdrag. Middag 12—1½ (1 Marken) Divisionsevelse. Aften Kl. 6½ eller 7. Kl. 8 Premieuddeling paa Rasmussens Hotel — Fest til Kl. 12. Afrejse Søndag.

Inden Konferencen sluttede udnævnes »Spejderfare, (Fabrikant Black), som hidtil har været Divisionspræsident, til Førerspræsident.

Nørrejske Division

Nørrejske Divisions Foraarsturnering finder Sted i Aalborg i Pinsedagene. Det endelige Program er ikke lagt endnu.

1. Nykøbing M.

Troppen har haft sin Jule-goodturn, hvor der blev indsamlet 283 Kr. 31 Øre, en Mængde Klædningsstykker, Bøger o. lign. Troppen har den 2½/12 1918 haft en stor Terrænøvelse i Nordmors. »Den fange Officers«. Søndag den 4/12 1918 havde vi en Orienteringsløb »Den skjulte Skat«. Søndag den 7½/12 1918 havde vi en Sporøvelse uden forsvundet Fugl og Hest. Udenfor Troppen er dannet en Bevegerspatulje af alle Førerne. Troppen består nu af 46 aktive Spejdere.

Sydjyske Division

Paa et Førermøde, der agtes afholdt i Begyndelsen af Marts, vil der blive foreslaaet, at Foraarsturneringen i Aar afholdes i Esbjerg og som sædvanlig i Bededagsferien 16—18. Maj.

Programmet vil i Aar blive lagt i nær Tilknytning til de Færdinger der stilles til Konkurrence i de Færdinger i Korpsleiren.

Midtjyske Division

Divisionens Foraarsturnering falder i Aar i 2 Afdelinger:

1. Afdeling: Paaske. Turnering i hver af Divisionens 12 Tropp. Hoveddel af Programmet: Spejderolympiadens Ti-Kamp. De bedste udtages til at repræsentere Troppen og deltage aktivt ved selve Foraarsturneringens Hovedhøjneste: Ti-Kampen.

2. Afdeling: Bededagsferien, Silleborg-Torsdag. Ankomst. Lejr etableres. Fredag Form.: Kirkegang. Eftm.: Ti Kampens Friidrætsafdeling.

Natten mellem Fredag og Lørdag: Forhindrings- og Orienteringsløb.

Lørdag Form.: Ti-Kampens Spejderidrætsafdeling. Eftm.: Udgæls af Troppens Fem-Mands-Hold til Spejder-Olympiaden. Eftersyn af hele Divisionens Lejrmateriel. Teletskerscits i Division m. m.

Lørdag Aften: Premieuddeling og Spejderbal i Silleborg.

Søndag: Afrejse.

Hertug Knud Divisionen afholder i Aar ingen Foraarsturnering. Divisionsøvelser agtes afholdt 2½/2 og sidst i Maj. En Fest for Gamle afholdes om muligt ½/2, kan det ikke ske, vil den blive afholdt i Maj.

Bornholm Division agter at samle de nye Tropp og Patruljer i Aakirkeby i Maj Maaned for at vise hvad de 2 gamle Tropp (Næra og Aakirkeby) kan præstere f. Eks. i Sporing, Orientering, Signalering, Bedømmelse af Højder og Afstande, samt i Ordonnans-tjeneste.

Fra Redaktionen

Redaktionen maa have større Artikler o.l. inden den 1. i hver Maaned af Hensyn til Planlægningen af Indholdet: mindre Artikler, f. Aa. Divisionsernes, Spejdernyt o.l. inden den 10. i hver Maaned. Manuskripter tilbagesendes kun, naar Bemærkning herom og Svarpøt vedlægges. Anonyme Artikler optages ikke. Redaktionen anmoder Interesserede i Bladet om at Indsende Fotografier fra Spejderverdenen.

Vill Ni lære kända

Svenska Spejdere

och

Svenskt Spejderliv

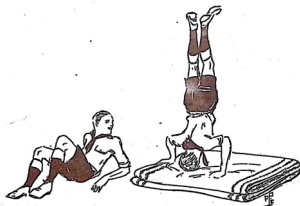
abonnera då på

»Scouten«

officiellt organ för den svenska spejderrörelsen

»Scouten« utkommer med två rikt illustrerade nr: i månaden och kostar för helt år 6 kronor och för halvt år 3 kronor.

Abonnement emottages på alla danska postkontor

Spejder=Tæpper

— Extra stærke —
125 X 190

Kr. 13.00

Crome & Goldschmidt
City

Køb Deres Brændsel hos

DANSK BRIKET- OG KUL-KOMPAGNI

Telefoner: 2367 (tri Notering), 13567, 13520

Barnängens Blæk

faas overalt og
bruges overalt

